

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/12916. számú

törvényjavaslat

a higanyról szóló Minamata Egyezmény kihirdetéséről

Előadó: Dr. Fazekas Sándor
földművelésügyi miniszter

Budapest, 2016. november

2016. évi törvény

a higanyról szóló Minamata Egyezmény kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a higanyról szóló Minamata Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

“Minamata Convention on Mercury

The Parties to this Convention,

Recognizing that mercury is a chemical of global concern owing to its long-range atmospheric transport, its persistence in the environment once anthropogenically introduced, its ability to bioaccumulate in ecosystems and its significant negative effects on human health and the environment,

Recalling decision 25/5 of 20 February 2009 of the Governing Council of the United Nations Environment Programme to initiate international action to manage mercury in an efficient, effective and coherent manner,

Recalling paragraph 221 of the outcome document of the United Nations Conference on Sustainable Development “The future we want”, which called for a successful outcome of the negotiations on a global legally binding instrument on mercury to address the risks to human health and the environment,

Recalling the United Nations Conference on Sustainable Development’s reaffirmation of the principles of the Rio Declaration on Environment and Development, including, inter alia, common but differentiated responsibilities, and acknowledging States’ respective circumstances and capabilities and the need for global action,

Aware of the health concerns, especially in developing countries, resulting from exposure to mercury of vulnerable populations, especially women, children, and, through them, future generations,

Noting the particular vulnerabilities of Arctic ecosystems and indigenous communities because of the biomagnification of mercury and contamination of traditional foods, and concerned about indigenous communities more generally with respect to the effects of mercury,

Recognizing the substantial lessons of Minamata Disease, in particular the serious

health and environmental effects resulting from the mercury pollution, and the need to ensure proper management of mercury and the prevention of such events in the future,

Stressing the importance of financial, technical, technological, and capacity-building support, particularly for developing countries, and countries with economies in transition, in order to strengthen national capabilities for the management of mercury and to promote the effective implementation of the Convention,

Recognizing also the activities of the World Health Organization in the protection of human health related to mercury and the roles of relevant multilateral environmental agreements, especially the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and the Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade,

Recognizing that this Convention and other international agreements in the field of the environment and trade are mutually supportive,

Emphasizing that nothing in this Convention is intended to affect the rights and obligations of any Party deriving from any existing international agreement,

Understanding that the above recital is not intended to create a hierarchy between this Convention and other international instruments,

Noting that nothing in this Convention prevents a Party from taking additional domestic measures consistent with the provisions of this Convention in an effort to protect human health and the environment from exposure to mercury in accordance with that Party's other obligations under applicable international law,

Have agreed as follows:

Article 1

Objective

The objective of this Convention is to protect the human health and the environment from anthropogenic emissions and releases of mercury and mercury compounds.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

(a) "Artisanal and small-scale gold mining" means gold mining conducted by individual miners or small enterprises with limited capital investment and production;

(b) "Best available techniques" means those techniques that are the most effective to prevent and, where that is not practicable, to reduce emissions and releases of mercury to air, water and land and the impact of such emissions and releases on the environment as a whole, taking into account economic and technical considerations for a given Party or a given facility within the territory of that Party. In this context:

- (i) "Best" means most effective in achieving a high general level of protection of the environment as a whole;
- (ii) "Available" techniques means, in respect of a given Party and a given facility within the territory of that Party, those techniques developed on a scale that allows implementation in a relevant industrial sector

under economically and technically viable conditions, taking into consideration the costs and benefits, whether or not those techniques are used or developed within the territory of that Party, provided that they are accessible to the operator of the facility as determined by that Party; and

- (iii) “Techniques” means technologies used, operational practices and the ways in which installations are designed, built, maintained, operated and decommissioned;
- (c) “Best environmental practices” means the application of the most appropriate combination of environmental control measures and strategies;
- (d) “Mercury” means elemental mercury (Hg(0), CAS No. 7439-97-6);
- (e) “Mercury compound” means any substance consisting of atoms of mercury and one or more atoms of other chemical elements that can be separated into different components only by chemical reactions;
- (f) “Mercury-added product” means a product or product component that contains mercury or a mercury compound that was intentionally added;
- (g) “Party” means a State or regional economic integration organization that has consented to be bound by this Convention and for which the Convention is in force;
- (h) “Parties present and voting” means Parties present and casting an affirmative or negative vote at a meeting of the Parties;
- (i) “Primary mercury mining” means mining in which the principal material sought is mercury;
- (j) “Regional economic integration organization” means an organization constituted by sovereign States of a given region to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention; and
- (k) “Use allowed” means any use by a Party of mercury or mercury compounds consistent with this Convention, including, but not limited to, uses consistent with Articles 3, 4, 5, 6 and 7.

Article 3

Mercury supply sources and trade

1. For the purposes of this Article:

- (a) References to “mercury” include mixtures of mercury with other substances, including alloys of mercury, with a mercury concentration of at least 95 per cent by weight; and
- (b) “Mercury compounds” means mercury (I) chloride (known also as calomel), mercury (II) oxide, mercury (II) sulphate, mercury (II) nitrate, cinnabar and mercury sulphide.

2. The provisions of this Article shall not apply to:

- (a) Quantities of mercury or mercury compounds to be used for laboratory-scale research or as a reference standard; or

(b) Naturally occurring trace quantities of mercury or mercury compounds present in such products as non-mercury metals, ores, or mineral products, including coal, or products derived from these materials, and unintentional trace quantities in chemical products; or

(c) Mercury-added products.

3. Each Party shall not allow primary mercury mining that was not being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it.

4. Each Party shall only allow primary mercury mining that was being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it for a period of up to fifteen years after that date. During this period, mercury from such mining shall only be used in manufacturing of mercury-added products in accordance with Article 4, in manufacturing processes in accordance with Article 5, or be disposed in accordance with Article 11, using operations which do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

5. Each Party shall:

(a) Endeavour to identify individual stocks of mercury or mercury compounds exceeding 50 metric tons, as well as sources of mercury supply generating stocks exceeding 10 metric tons per year, that are located within its territory;

(b) Take measures to ensure that, where the Party determines that excess mercury from the decommissioning of chlor-alkali facilities is available, such mercury is disposed of in accordance with the guidelines for environmentally sound management referred to in paragraph 3 (a) of Article 11, using operations that do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

6. Each Party shall not allow the export of mercury except:

(a) To a Party that has provided the exporting Party with its written consent, and only for the purpose of:

- (i) A use allowed to the importing Party under this Convention; or
- (ii) Environmentally sound interim storage as set out in Article 10; or

(b) To a non-Party that has provided the exporting Party with its written consent, including certification demonstrating that:

- (i) The non-Party has measures in place to ensure the protection of human health and the environment and to ensure its compliance with the provisions of Articles 10 and 11; and
- (ii) Such mercury will be used only for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound interim storage as set out in Article 10.

7. An exporting Party may rely on a general notification to the Secretariat by the importing Party or non-Party as the written consent required by paragraph 6. Such general notification shall set out any terms and conditions under which the importing Party or non-Party provides its consent. The notification may be revoked at any time by that Party or non-Party. The Secretariat shall keep a public register of all such notifications.

8. Each Party shall not allow the import of mercury from a non-Party to whom it will provide its written consent unless the non-Party has provided certification that the mercury is not from sources identified as not allowed under paragraph 3 or paragraph 5 (b).

9. A Party that submits a general notification of consent under paragraph 7 may decide not to apply paragraph 8, provided that it maintains comprehensive restrictions on the export of mercury and has domestic measures in place to ensure that imported mercury is managed in an environmentally sound manner. The Party shall provide a notification of such decision to the Secretariat, including information describing its export restrictions and domestic regulatory measures, as well as information on the quantities and countries of origin of mercury imported from non-Parties. The Secretariat shall maintain a public register of all such notifications. The Implementation and Compliance Committee shall review and evaluate any such notifications and supporting information in accordance with Article 15 and may make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

10. The procedure set out in paragraph 9 shall be available until the conclusion of the second meeting of the Conference of the Parties. After that time, it shall cease to be available, unless the Conference of the Parties decides otherwise by simple majority of the Parties present and voting, except with respect to a Party that has provided a notification under paragraph 9 before the end of the second meeting of the Conference of the Parties.

11. Each Party shall include in its reports submitted pursuant to Article 21 information showing that the requirements of this Article have been met.

12. The Conference of the Parties shall at its first meeting provide further guidance in regard to this Article, particularly in regard to paragraphs 5 (a), 6 and 8, and shall develop and adopt the required content of the certification referred to in paragraphs 6 (b) and 8.

13. The Conference of the Parties shall evaluate whether the trade in specific mercury compounds compromises the objective of this Convention and consider whether specific mercury compounds should, by their listing in an additional annex adopted in accordance with Article 27, be made subject to paragraphs 6 and 8.

Article 4

Mercury-added products

1. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the manufacture, import or export of mercury-added products listed in Part I of Annex A after the phase-out date specified for those products, except where an exclusion is specified in Annex A or the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

2. A Party may, as an alternative to paragraph 1, indicate at the time of ratification or upon entry into force of an amendment to Annex A for it, that it will implement different measures or strategies to address products listed in Part I of Annex A. A Party may only choose this alternative if it can demonstrate that it has already reduced to a de minimis level the manufacture, import, and export of the large majority of the products listed in Part I of Annex A and that it has implemented measures or strategies to reduce the use of mercury in additional products not listed in Part I of Annex A at the time it notifies the Secretariat of its decision to use this alternative. In addition, a Party choosing this alternative shall:

(a) Report at the first opportunity to the Conference of the Parties a description of the measures or strategies implemented, including a quantification of the reductions achieved;

(b) Implement measures or strategies to reduce the use of mercury in any products listed in Part I of Annex A for which a de minimis value has not yet been obtained;

(c) Consider additional measures to achieve further reductions; and

(d) Not be eligible to claim exemptions pursuant to Article 6 for any product category for which this alternative is chosen.

No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall, as part of the review process under paragraph 8, review the progress and the effectiveness of the measures taken under this paragraph.

3. Each Party shall take measures for the mercury-added products listed in Part II of Annex A in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on mercury-added products and their alternatives, and shall make such information publicly available. The Secretariat shall also make publicly available any other relevant information submitted by Parties.

5. Each Party shall take measures to prevent the incorporation into assembled products of mercury-added products the manufacture, import and export of which are not allowed for it under this Article.

6. Each Party shall discourage the manufacture and the distribution in commerce of mercury-added products not covered by any known use of mercury-added products prior to the date of entry into force of the Convention for it, unless an assessment of the risks and benefits of the product demonstrates environmental or human health benefits. A Party shall provide to the Secretariat, as appropriate, information on any such product, including any information on the environmental and human health risks and benefits of the product. The Secretariat shall make such information publicly available.

7. Any Party may submit a proposal to the Secretariat for listing a mercury-added product in Annex A, which shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the product, taking into account information pursuant to paragraph 4.

8. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex A and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

9. In reviewing Annex A pursuant to paragraph 8, the Conference of the Parties shall take into account at least:

- (a) Any proposal submitted under paragraph 7;
- (b) The information made available pursuant to paragraph 4; and
- (c) The availability to the Parties of mercury-free alternatives that are technically and economically feasible, taking into account the environmental and human health risks and benefits.

Article 5

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

1. For the purposes of this Article and Annex B, manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used shall not include processes using mercury-added products, processes for manufacturing mercury-added products or processes that process mercury-containing waste.

2. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the use of mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Part I of Annex B after the

phase-out date specified in that Annex for the individual processes, except where the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

3. Each Party shall take measures to restrict the use of mercury or mercury compounds in the processes listed in Part II of Annex B in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on processes that use mercury or mercury compounds and their alternatives, and shall make such information publicly available. Other relevant information may also be submitted by Parties and shall be made publicly available by the Secretariat.

5. Each Party with one or more facilities that use mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Annex B shall:

(a) Take measures to address emissions and releases of mercury or mercury compounds from those facilities;

(b) Include in its reports submitted pursuant to Article 21 information on the measures taken pursuant to this paragraph; and

(c) Endeavour to identify facilities within its territory that use mercury or mercury compounds for processes listed in Annex B and submit to the Secretariat, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it, information on the number and types of such facilities and the estimated annual amount of mercury or mercury compounds used in those facilities. The Secretariat shall make such information publicly available.

6. Each Party shall not allow the use of mercury or mercury compounds in a facility that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention for it using the manufacturing processes listed in Annex B. No exemptions shall apply to such facilities.

7. Each Party shall discourage the development of any facility using any other manufacturing process in which mercury or mercury compounds are intentionally used that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention, except where the Party can demonstrate to the satisfaction of the Conference of the Parties that the manufacturing process provides significant environmental and health benefits and that there are no technically and economically feasible mercury-free alternatives available providing such benefits.

8. Parties are encouraged to exchange information on relevant new technological developments, economically and technically feasible mercury-free alternatives, and possible measures and techniques to reduce and where feasible to eliminate the use of mercury and mercury compounds in, and emissions and releases of mercury and mercury compounds from, the manufacturing processes listed in Annex B.

9. Any Party may submit a proposal to amend Annex B in order to list a manufacturing process in which mercury or mercury compounds are used. It shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the process.

10. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex B and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

11. In any review of Annex B pursuant to paragraph 10, the Conference of the Parties shall take into account at least:

(a) Any proposal submitted under paragraph 9;

(b) The information made available under paragraph 4; and

(c) The availability for the Parties of mercury-free alternatives which are technically and economically feasible taking into account the environmental and health risks and benefits.

Article 6

Exemptions available to a Party upon request

1. Any State or regional economic integration organization may register for one or more exemptions from the phase-out dates listed in Annex A and Annex B, hereafter referred to as an “exemption”, by notifying the Secretariat in writing:

(a) On becoming a Party to this Convention; or

(b) In the case of any mercury-added product that is added by an amendment to Annex A or any manufacturing process in which mercury is used that is added by an amendment to Annex B, no later than the date upon which the applicable amendment enters into force for the Party.

Any such registration shall be accompanied by a statement explaining the Party’s need for the exemption.

2. An exemption can be registered either for a category listed in Annex A or B or for a sub-category identified by any State or regional economic integration organization.

3. Each Party that has one or more exemptions shall be identified in a register. The Secretariat shall establish and maintain the register and make it available to the public.

4. The register shall include:

(a) A list of the Parties that have one or more exemptions;

(b) The exemption or exemptions registered for each Party; and

(c) The expiration date of each exemption.

5. Unless a shorter period is indicated in the register by a Party, all exemptions pursuant to paragraph 1 shall expire five years after the relevant phase-out date listed in Annex A or B.

6. The Conference of the Parties may, at the request of a Party, decide to extend an exemption for five years unless the Party requests a shorter period. In making its decision, the Conference of the Parties shall take due account of:

(a) A report from the Party justifying the need to extend the exemption and outlining activities undertaken and planned to eliminate the need for the exemption as soon as feasible;

(b) Available information, including in respect of the availability of alternative products and processes that are free of mercury or that involve the consumption of less mercury than the exempt use; and

(c) Activities planned or under way to provide environmentally sound storage of mercury and disposal of mercury wastes.

An exemption may only be extended once per product per phase-out date.

7. A Party may at any time withdraw an exemption upon written notification to the Secretariat. The withdrawal of an exemption shall take effect on the date specified in the notification.

8. Notwithstanding paragraph 1, no State or regional economic integration organization may register for an exemption after five years after the phase-out date for the relevant product or process listed in Annex A or B, unless one or more Parties remain registered for an exemption for that product or process, having received an extension pursuant to paragraph 6. In that case, a State or regional economic integration organization may, at the times set out in paragraphs 1 (a) and (b), register for an exemption for that product or process, which shall expire ten years after the relevant phase-out date.

9. No Party may have an exemption in effect at any time after 10 years after the phase-out date for a product or process listed in Annex A or B.

Article 7

Artisanal and small-scale gold mining

1. The measures in this Article and in Annex C shall apply to artisanal and small-scale gold mining and processing in which mercury amalgamation is used to extract gold from ore.

2. Each Party that has artisanal and small-scale gold mining and processing subject to this Article within its territory shall take steps to reduce, and where feasible eliminate, the use of mercury and mercury compounds in, and the emissions and releases to the environment of mercury from, such mining and processing.

3. Each Party shall notify the Secretariat if at any time the Party determines that artisanal and small-scale gold mining and processing in its territory is more than insignificant. If it so determines the Party shall:

(a) Develop and implement a national action plan in accordance with Annex C;

(b) Submit its national action plan to the Secretariat no later than three years after entry into force of the Convention for it or three years after the notification to the Secretariat, whichever is later; and

(c) Thereafter, provide a review every three years of the progress made in meeting its obligations under this Article and include such reviews in its reports submitted pursuant to Article 21.

4. Parties may cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to achieve the objectives of this Article. Such cooperation may include:

(a) Development of strategies to prevent the diversion of mercury or mercury compounds for use in artisanal and small-scale gold mining and processing;

(b) Education, outreach and capacity-building initiatives;

(c) Promotion of research into sustainable non-mercury alternative practices;

(d) Provision of technical and financial assistance;

(e) Partnerships to assist in the implementation of their commitments under this Article; and

(f) Use of existing information exchange mechanisms to promote knowledge, best environmental practices and alternative technologies that are environmentally, technically, socially and economically viable.

Article 8

Emissions

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing emissions of mercury and mercury compounds, often expressed as “total mercury”, to the atmosphere through measures to control emissions from the point sources falling within the source categories listed in Annex D.

2. For the purposes of this Article:

(a) “Emissions” means emissions of mercury or mercury compounds to the atmosphere;

(b) “Relevant source” means a source falling within one of the source categories listed in Annex D. A Party may, if it chooses, establish criteria to identify the sources covered within a source category listed in Annex D so long as those criteria for any category include at least 75 per cent of the emissions from that category;

(c) “New source” means any relevant source within a category listed in Annex D, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of:

- (i) Entry into force of this Convention for the Party concerned; or
- (ii) Entry into force for the Party concerned of an amendment to Annex D where the source becomes subject to the provisions of this Convention only by virtue of that amendment;

(d) “Substantial modification” means modification of a relevant source that results in a significant increase in emissions, excluding any change in emissions resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) “Existing source” means any relevant source that is not a new source;

(f) “Emission limit value” means a limit on the concentration, mass or emission rate of mercury or mercury compounds, often expressed as “total mercury”, emitted from a point source.

3. A Party with relevant sources shall take measures to control emissions and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control emissions and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

4. For its new sources, each Party shall require the use of best available techniques and best environmental practices to control and, where feasible, reduce emissions, as soon as practicable but no later than five years after the date of entry into force of the Convention for that Party. A Party may use emission limit values that are consistent with the application of best available techniques.

5. For its existing sources, each Party shall include in any national plan, and shall implement, one or more of the following measures, taking into account its national circumstances, and the economic and technical feasibility and affordability of the measures, as soon as practicable but no more than ten years after the date of entry into force of the Convention for it:

(a) A quantified goal for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(b) Emission limit values for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(c) The use of best available techniques and best environmental practices to control emissions from relevant sources;

(d) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury emissions;

(e) Alternative measures to reduce emissions from relevant sources.

6. Parties may apply the same measures to all relevant existing sources or may adopt different measures in respect of different source categories. The objective shall be for those measures applied by a Party to achieve reasonable progress in reducing emissions over time.

7. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of emissions from relevant sources.

8. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects; and

(b) Support for Parties in implementing the measures set out in paragraph 5, in particular in determining goals and in setting emission limit values.

9. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

(a) Criteria that Parties may develop pursuant to paragraph 2 (b);

(b) The methodology for preparing inventories of emissions.

10. The Conference of the Parties shall keep under review, and update as appropriate, the guidance developed pursuant to paragraphs 8 and 9. Parties shall take the guidance into account in implementing the relevant provisions of this Article.

11. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 4 to 7 and the effectiveness of the measures.

Article 9

Releases

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing releases of mercury and mercury compounds, often expressed as “total mercury”, to land and water from the relevant point sources not addressed in other provisions of this Convention.

2. For the purposes of this Article:

(a) “Releases” means releases of mercury or mercury compounds to land or water;

(b) “Relevant source” means any significant anthropogenic point source of release as identified by a Party that is not addressed in other provisions of this Convention;

(c) “New source” means any relevant source, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of entry into force of this Convention for the Party concerned;

(d) “Substantial modification” means modification of a relevant source that results in a significant increase in releases, excluding any change in releases resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) “Existing source” means any relevant source that is not a new source;

(f) “Release limit value” means a limit on the concentration or mass of mercury or mercury compounds, often expressed as “total mercury”, released from a point source.

3. Each Party shall, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it and on a regular basis thereafter, identify the relevant point source categories.

4. A Party with relevant sources shall take measures to control releases and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control releases and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

5. The measures shall include one or more of the following, as appropriate:

(a) Release limit values to control and, where feasible, reduce releases from relevant sources;

(b) The use of best available techniques and best environmental practices to control releases from relevant sources;

(c) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury releases;

(d) Alternative measures to reduce releases from relevant sources.

6. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of releases from relevant sources.

7. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects;

(b) The methodology for preparing inventories of releases.

8. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 3 to 6 and the effectiveness of the measures.

Article 10

Environmentally sound interim storage of mercury, other than waste mercury

1. This Article shall apply to the interim storage of mercury and mercury compounds as defined in Article 3 that do not fall within the meaning of the definition of mercury wastes set out in Article 11.
2. Each Party shall take measures to ensure that the interim storage of such mercury and mercury compounds intended for a use allowed to a Party under this Convention is undertaken in an environmentally sound manner, taking into account any guidelines, and in accordance with any requirements, adopted pursuant to paragraph 3.
3. The Conference of the Parties shall adopt guidelines on the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds, taking into account any relevant guidelines developed under the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and other relevant guidance. The Conference of the Parties may adopt requirements for interim storage in an additional annex to this Convention in accordance with Article 27.
4. Parties shall cooperate, as appropriate, with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, to enhance capacity-building for the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds.

Article 11

Mercury wastes

1. The relevant definitions of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal shall apply to wastes covered under this Convention for Parties to the Basel Convention. Parties to this Convention that are not Parties to the Basel Convention shall use those definitions as guidance as applied to wastes covered under this Convention.
2. For the purposes of this Convention, mercury wastes means substances or objects:
 - (a) Consisting of mercury or mercury compounds;
 - (b) Containing mercury or mercury compounds; or
 - (c) Contaminated with mercury or mercury compounds,in a quantity above the relevant thresholds defined by the Conference of the Parties, in collaboration with the relevant bodies of the Basel Convention in a harmonized manner, that are disposed of or are intended to be disposed of or are required to be disposed of by the provisions of national law or this Convention. This definition excludes overburden, waste rock and tailings from mining, except from primary mercury mining, unless they contain mercury or mercury compounds above thresholds defined by the Conference of the Parties.
3. Each Party shall take appropriate measures so that mercury waste is:
 - (a) Managed in an environmentally sound manner, taking into account the guidelines developed under the Basel Convention and in accordance with requirements that the Conference of the Parties shall adopt in an additional annex in accordance with Article 27. In developing requirements, the Conference of the Parties shall take into account Parties' waste management regulations and programmes;

(b) Only recovered, recycled, reclaimed or directly re-used for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound disposal pursuant to paragraph 3 (a);

(c) For Parties to the Basel Convention, not transported across international boundaries except for the purpose of environmentally sound disposal in conformity with this Article and with that Convention. In circumstances where the Basel Convention does not apply to transport across international boundaries, a Party shall allow such transport only after taking into account relevant international rules, standards, and guidelines.

4. The Conference of the Parties shall seek to cooperate closely with the relevant bodies of the Basel Convention in the review and update, as appropriate, of the guidelines referred to in paragraph 3 (a).

5. Parties are encouraged to cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to develop and maintain global, regional and national capacity for the management of mercury wastes in an environmentally sound manner.

Article 12

Contaminated sites

1. Each Party shall endeavour to develop appropriate strategies for identifying and assessing sites contaminated by mercury or mercury compounds.

2. Any actions to reduce the risks posed by such sites shall be performed in an environmentally sound manner incorporating, where appropriate, an assessment of the risks to human health and the environment from the mercury or mercury compounds they contain.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidance on managing contaminated sites that may include methods and approaches for:

- (a) Site identification and characterization;
- (b) Engaging the public;
- (c) Human health and environmental risk assessments;
- (d) Options for managing the risks posed by contaminated sites;
- (e) Evaluation of benefits and costs; and
- (f) Validation of outcomes.

4. Parties are encouraged to cooperate in developing strategies and implementing activities for identifying, assessing, prioritizing, managing and, as appropriate, remediating contaminated sites.

Article 13

Financial resources and mechanism

1. Each Party undertakes to provide, within its capabilities, resources in respect of those national activities that are intended to implement this Convention, in accordance with its national policies, priorities, plans and programmes. Such resources may include domestic funding through relevant policies, development strategies and national budgets, and bilateral and multilateral funding, as well as private sector involvement.

2. The overall effectiveness of implementation of this Convention by developing country Parties will be related to the effective implementation of this Article.

3. Multilateral, regional and bilateral sources of financial and technical assistance, as well as capacity- building and technology transfer, are encouraged, on an urgent basis, to enhance and increase their activities on mercury in support of developing country Parties in the implementation of this Convention relating to financial resources, technical assistance and technology transfer.

4. The Parties, in their actions with regard to funding, shall take full account of the specific needs and special circumstances of Parties that are small island developing States or least developed countries.

5. A Mechanism for the provision of adequate, predictable, and timely financial resources is hereby defined. The Mechanism is to support developing country Parties and Parties with economies in transition in implementing their obligations under this Convention.

6. The Mechanism shall include:

(a) The Global Environment Facility Trust Fund; and

(b) A specific international Programme to support capacity-building and technical assistance.

7. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide new, predictable, adequate and timely financial resources to meet costs in support of implementation of this Convention as agreed by the Conference of the Parties. For the purposes of this Convention, the Global Environment Facility Trust Fund shall be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall provide guidance on overall strategies, policies, programme priorities and eligibility for access to and utilization of financial resources. In addition, the Conference of the Parties shall provide guidance on an indicative list of categories of activities that could receive support from the Global Environment Facility Trust Fund. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide resources to meet the agreed incremental costs of global environmental benefits and the agreed full costs of some enabling activities.

8. In providing resources for an activity, the Global Environment Facility Trust Fund should take into account the potential mercury reductions of a proposed activity relative to its costs.

9. For the purposes of this Convention, the Programme referred to in paragraph 6 (b) will be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide on the hosting institution for the Programme, which shall be an existing entity, and provide guidance to it, including on its duration. All Parties and other relevant stakeholders are invited to provide financial resources to the Programme, on a voluntary basis.

10. The Conference of the Parties and the entities comprising the Mechanism shall agree upon, at the first meeting of the Conference of the Parties, arrangements to give effect to the above paragraphs.

11. The Conference of the Parties shall review, no later than at its third meeting, and thereafter on a regular basis, the level of funding, the guidance provided by the Conference of the Parties to the entities entrusted to operationalize the Mechanism established under this Article and their effectiveness, and their ability to address the changing needs of developing

country Parties and Parties with economies in transition. It shall, based on such review, take appropriate action to improve the effectiveness of the Mechanism.

12. All Parties, within their capabilities, are invited to contribute to the Mechanism. The Mechanism shall encourage the provision of resources from other sources, including the private sector, and shall seek to leverage such resources for the activities it supports.

Article 14

Capacity-building, technical assistance and technology transfer

1. Parties shall cooperate to provide, within their respective capabilities, timely and appropriate capacity-building and technical assistance to developing country Parties, in particular Parties that are least developed countries or small island developing States, and Parties with economies in transition, to assist them in implementing their obligations under this Convention.

2. Capacity-building and technical assistance pursuant to paragraph 1 and Article 13 may be delivered through regional, subregional and national arrangements, including existing regional and subregional centres, through other multilateral and bilateral means, and through partnerships, including partnerships involving the private sector. Cooperation and coordination with other multilateral environmental agreements in the field of chemicals and wastes should be sought to increase the effectiveness of technical assistance and its delivery.

3. Developed country Parties and other Parties within their capabilities shall promote and facilitate, supported by the private sector and other relevant stakeholders as appropriate, development, transfer and diffusion of, and access to, up-to-date environmentally sound alternative technologies to developing country Parties, in particular the least developed countries and small island developing States, and Parties with economies in transition, to strengthen their capacity to effectively implement this Convention.

4. The Conference of the Parties shall, by its second meeting and thereafter on a regular basis, and taking into account submissions and reports from Parties including those as provided for in Article 21 and information provided by other stakeholders:

(a) Consider information on existing initiatives and progress made in relation to alternative technologies;

(b) Consider the needs of Parties, particularly developing country Parties, for alternative technologies; and

(c) Identify challenges experienced by Parties, particularly developing country Parties, in technology transfer.

5. The Conference of the Parties shall make recommendations on how capacity-building, technical assistance and technology transfer could be further enhanced under this Article.

Article 15

Implementation and Compliance Committee

1. A mechanism, including a Committee as a subsidiary body of the Conference of the Parties, is hereby established to promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The mechanism, including the Committee, shall be facilitative in nature and shall pay particular attention to the respective national capabilities and circumstances of Parties.

2. The Committee shall promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The Committee shall examine both individual and systemic issues of implementation and compliance and make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

3. The Committee shall consist of 15 members, nominated by Parties and elected by the Conference of the Parties, with due consideration to equitable geographical representation based on the five regions of the United Nations; the first members shall be elected at the first meeting of the Conference of the Parties and thereafter in accordance with the rules of procedure approved by the Conference of the Parties pursuant to paragraph 5; the members of the Committee shall have competence in a field relevant to this Convention and reflect an appropriate balance of expertise.

4. The Committee may consider issues on the basis of:

- (a) Written submissions from any Party with respect to its own compliance;
- (b) National reports in accordance with Article 21; and
- (c) Requests from the Conference of the Parties.

5. The Committee shall elaborate its rules of procedure, which shall be subject to approval by the second meeting of the Conference of the Parties; the Conference of the Parties may adopt further terms of reference for the Committee.

6. The Committee shall make every effort to adopt its recommendations by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no consensus is reached, such recommendations shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the members present and voting, based on a quorum of two-thirds of the members.

Article 16

Health aspects

1. Parties are encouraged to:

(a) Promote the development and implementation of strategies and programmes to identify and protect populations at risk, particularly vulnerable populations, and which may include adopting science-based health guidelines relating to the exposure to mercury and mercury compounds, setting targets for mercury exposure reduction, where appropriate, and public education, with the participation of public health and other involved sectors;

(b) Promote the development and implementation of science-based educational and preventive programmes on occupational exposure to mercury and mercury compounds;

(c) Promote appropriate health-care services for prevention, treatment and care for populations affected by the exposure to mercury or mercury compounds; and

(d) Establish and strengthen, as appropriate, the institutional and health professional capacities for the prevention, diagnosis, treatment and monitoring of health risks related to the exposure to mercury and mercury compounds.

2. The Conference of the Parties, in considering health-related issues or activities, should:

(a) Consult and collaborate with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate; and

(b) Promote cooperation and exchange of information with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate.

Article 17

Information exchange

1. Each Party shall facilitate the exchange of:

(a) Scientific, technical, economic and legal information concerning mercury and mercury compounds, including toxicological, ecotoxicological and safety information;

(b) Information on the reduction or elimination of the production, use, trade, emissions and releases of mercury and mercury compounds;

(c) Information on technically and economically viable alternatives to:

(i) Mercury-added products;

(ii) Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used; and

(iii) Activities and processes that emit or release mercury or mercury compounds;

including information on the health and environmental risks and economic and social costs and benefits of such alternatives; and

(d) Epidemiological information concerning health impacts associated with exposure to mercury and mercury compounds, in close cooperation with the World Health Organization and other relevant organizations, as appropriate.

2. Parties may exchange the information referred to in paragraph 1 directly, through the Secretariat, or in cooperation with other relevant organizations, including the secretariats of chemicals and wastes conventions, as appropriate.

3. The Secretariat shall facilitate cooperation in the exchange of information referred to in this Article, as well as with relevant organizations, including the secretariats of multilateral environmental agreements and other international initiatives. In addition to information from Parties, this information shall include information from intergovernmental and non-governmental organizations with expertise in the area of mercury, and from national and international institutions with such expertise.

4. Each Party shall designate a national focal point for the exchange of information under this Convention, including with regard to the consent of importing Parties under Article 3.

5. For the purposes of this Convention, information on the health and safety of humans and the environment shall not be regarded as confidential. Parties that exchange other information pursuant to this Convention shall protect any confidential information as mutually agreed.

Article 18

Public information, awareness and education

1. Each Party shall, within its capabilities, promote and facilitate:

- (a) Provision to the public of available information on:
 - (i) The health and environmental effects of mercury and mercury compounds;
 - (ii) Alternatives to mercury and mercury compounds;
 - (iii) The topics identified in paragraph 1 of Article 17;
 - (iv) The results of its research, development and monitoring activities under Article 19; and
 - (v) Activities to meet its obligations under this Convention;

(b) Education, training and public awareness related to the effects of exposure to mercury and mercury compounds on human health and the environment in collaboration with relevant intergovernmental and non-governmental organizations and vulnerable populations, as appropriate.

2. Each Party shall use existing mechanisms or give consideration to the development of mechanisms, such as pollutant release and transfer registers where applicable, for the collection and dissemination of information on estimates of its annual quantities of mercury and mercury compounds that are emitted, released or disposed of through human activities.

Article 19

Research, development and monitoring

1. Parties shall endeavour to cooperate to develop and improve, taking into account their respective circumstances and capabilities:

(a) Inventories of use, consumption, and anthropogenic emissions to air and releases to water and land of mercury and mercury compounds;

(b) Modelling and geographically representative monitoring of levels of mercury and mercury compounds in vulnerable populations and in environmental media, including biotic media such as fish, marine mammals, sea turtles and birds, as well as collaboration in the collection and exchange of relevant and appropriate samples;

(c) Assessments of the impact of mercury and mercury compounds on human health and the environment, in addition to social, economic and cultural impacts, particularly in respect of vulnerable populations;

(d) Harmonized methodologies for the activities undertaken under subparagraphs (a), (b) and (c);

(e) Information on the environmental cycle, transport (including long-range transport and deposition), transformation and fate of mercury and mercury compounds in a range of ecosystems, taking appropriate account of the distinction between anthropogenic and natural emissions and releases of mercury and of remobilization of mercury from historic deposition;

(f) Information on commerce and trade in mercury and mercury compounds and mercury-added products; and

(g) Information and research on the technical and economic availability of mercury-free products and processes and on best available techniques and best environmental practices to reduce and monitor emissions and releases of mercury and mercury compounds.

2. Parties should, where appropriate, build on existing monitoring networks and research programmes in undertaking the activities identified in paragraph 1.

Article 20

Implementation plans

1. Each Party may, following an initial assessment, develop and execute an implementation plan, taking into account its domestic circumstances, for meeting the obligations under this Convention. Any such plan should be transmitted to the Secretariat as soon as it has been developed.

2. Each Party may review and update its implementation plan, taking into account its domestic circumstances and referring to guidance from the Conference of the Parties and other relevant guidance.

3. Parties should, in undertaking work in paragraphs 1 and 2, consult national stakeholders to facilitate the development, implementation, review and updating of their implementation plans.

4. Parties may also coordinate on regional plans to facilitate implementation of this Convention.

Article 21

Reporting

1. Each Party shall report to the Conference of the Parties, through the Secretariat, on the measures it has taken to implement the provisions of this Convention and on the effectiveness of such measures and the possible challenges in meeting the objectives of the Convention.

2. Each Party shall include in its reporting the information as called for in Articles 3, 5, 7, 8 and 9 of this Convention.

3. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide upon the timing and format of the reporting to be followed by the Parties, taking into account the desirability of coordinating reporting with other relevant chemicals and wastes conventions.

Article 22

Effectiveness evaluation

1. The Conference of the Parties shall evaluate the effectiveness of this Convention, beginning no later than six years after the date of entry into force of the Convention and periodically thereafter at intervals to be decided by it.

2. To facilitate the evaluation, the Conference of the Parties shall, at its first meeting, initiate the establishment of arrangements for providing itself with comparable monitoring data on the presence and movement of mercury and mercury compounds in the environment as well as trends in levels of mercury and mercury compounds observed in biotic media and vulnerable populations.

3. The evaluation shall be conducted on the basis of available scientific, environmental, technical, financial and economic information, including:

(a) Reports and other monitoring information provided to the Conference of the Parties pursuant to paragraph 2;

- (b) Reports submitted pursuant to Article 21;
- (c) Information and recommendations provided pursuant to Article 15; and
- (d) Reports and other relevant information on the operation of the financial assistance, technology transfer and capacity-building arrangements put in place under this Convention.

Article 23

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.
2. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the Executive Director of the United Nations Environment Programme no later than one year after the date of entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be decided by the Conference.
3. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to the Parties by the Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.
4. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt at its first meeting rules of procedure and financial rules for itself and any of its subsidiary bodies, as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat.
5. The Conference of the Parties shall keep under continuous review and evaluation the implementation of this Convention. It shall perform the functions assigned to it by this Convention and, to that end, shall:
 - (a) Establish such subsidiary bodies as it considers necessary for the implementation of this Convention;
 - (b) Cooperate, where appropriate, with competent international organizations and intergovernmental and non-governmental bodies;
 - (c) Regularly review all information made available to it and to the Secretariat pursuant to Article 21;
 - (d) Consider any recommendations submitted to it by the Implementation and Compliance Committee;
 - (e) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the objectives of this Convention; and
 - (f) Review Annexes A and B pursuant to Article 4 and Article 5.
6. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not a Party to this Convention, may be represented at meetings of the Conference of the Parties as observers. Anybody or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, that is qualified in matters covered by this Convention and has informed the Secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties as an observer may be admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

Article 24

Secretariat

1. A Secretariat is hereby established.
2. The functions of the Secretariat shall be:
 - (a) To make arrangements for meetings of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies and to provide them with services as required;
 - (b) To facilitate assistance to Parties, particularly developing country Parties and Parties with economies in transition, on request, in the implementation of this Convention;
 - (c) To coordinate, as appropriate, with the secretariats of relevant international bodies, particularly other chemicals and waste conventions;
 - (d) To assist Parties in the exchange of information related to the implementation of this Convention;
 - (e) To prepare and make available to the Parties periodic reports based on information received pursuant to Articles 15 and 21 and other available information;
 - (f) To enter, under the overall guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and
 - (g) To perform the other secretariat functions specified in this Convention and such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.
3. The secretariat functions for this Convention shall be performed by the Executive Director of the United Nations Environment Programme, unless the Conference of the Parties decides, by a three-fourths majority of the Parties present and voting, to entrust the secretariat functions to one or more other international organizations.
4. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide for enhanced cooperation and coordination between the Secretariat and the secretariats of other chemicals and wastes conventions. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide further guidance on this matter.

Article 25

Settlement of disputes

1. Parties shall seek to settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.
2. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party that is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, with regard to any dispute concerning the interpretation or application of this Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:
 - (a) Arbitration in accordance with the procedure set out in Part I of Annex E;
 - (b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party that is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with paragraph 2.
4. A declaration made pursuant to paragraph 2 or 3 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.
5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall in no way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice, unless the parties to the dispute otherwise agree.
6. If the parties to a dispute have not accepted the same means of dispute settlement pursuant to paragraph 2 or 3, and if they have not been able to settle their dispute through the means mentioned in paragraph 1 within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to a conciliation commission at the request of any party to the dispute. The procedure set out in Part II of Annex E shall apply to conciliation under this Article.

Article 26

Amendments to the Convention

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party.
2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate the proposed amendment to the signatories to this Convention and, for information, to the Depositary.
3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.
4. An adopted amendment shall be communicated by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval.
5. Ratification, acceptance or approval of an amendment shall be notified to the Depositary in writing. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for the Parties having consented to be bound by it on the ninetieth day after the date of deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by at least three-fourths of the Parties that were Parties at the time at which the amendment was adopted. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment.

Article 27

Adoption and amendment of annexes

1. Annexes to this Convention shall form an integral part thereof and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to any annexes thereto.

2. Any additional annexes adopted after the entry into force of this Convention shall be restricted to procedural, scientific, technical or administrative matters.

3. The following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention:

(a) Additional annexes shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in paragraphs 1–3 of Article 26;

(b) Any Party that is unable to accept an additional annex shall so notify the Depositary, in writing, within one year from the date of communication by the Depositary of the adoption of such annex. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time notify the Depositary, in writing, that it withdraws a previous notification of non-acceptance in respect of an additional annex, and the annex shall thereupon enter into force for that Party subject to subparagraph (c); and

(c) On the expiry of one year from the date of the communication by the Depositary of the adoption of an additional annex, the annex shall enter into force for all Parties that have not submitted a notification of non-acceptance in accordance with the provisions of subparagraph (b).

4. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention shall be subject to the same procedures as for the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to the Convention, except that an amendment to an annex shall not enter into force with regard to any Party that has made a declaration with regard to amendment of annexes in accordance with paragraph 5 of Article 30, in which case any such amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date it has deposited with the Depositary its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such amendment.

5. If an additional annex or an amendment to an annex is related to an amendment to this Convention, the additional annex or amendment shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 28

Right to vote

1. Each Party to this Convention shall have one vote, except as provided for in paragraph 2.

2. A regional economic integration organization, on matters within its competence, shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right to vote, and vice versa.

Article 29

Signature

This Convention shall be opened for signature at Kumamoto, Japan, by all States and regional economic integration organizations on 10 and 11 October 2013, and thereafter at the United Nations Headquarters in New York until 9 October 2014.

Article 30

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession by States and by regional economic integration organizations from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.
2. Any regional economic integration organization that becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.
3. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence in respect of the matters governed by this Convention. Any such organization shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any relevant modification of the extent of its competence.
4. Each State or regional economic integration organization is encouraged to transmit to the Secretariat at the time of its ratification, acceptance, approval or accession of the Convention information on its measures to implement the Convention.
5. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with regard to it, any amendment to an annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 31

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of that organization.

Article 32

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 33

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.
2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 34

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Convention.

Article 35

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Depositary.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done at Kumamoto, Japan, on this tenth day of October, two thousand and thirteen.

Annex A

Mercury-added products

The following products are excluded from this Annex:

- (a) Products essential for civil protection and military uses;
- (b) Products for research, calibration of instrumentation, for use as reference standard;
- (c) Where no feasible mercury-free alternative for replacement is available, switches and relays, cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays, and measuring devices;
- (d) Products used in traditional or religious practices; and
- (e) Vaccines containing thiomersal as preservatives.

Part I: Products subject to Article 4, paragraph 1

Mercury-added products	Date after which the manufacture, import or export of the product shall not be allowed (phase-out date)
Batteries, except for button zinc silver oxide batteries with a mercury content < 2% and button zinc air batteries with a mercury content < 2%	2020
Switches and relays, except very high accuracy capacitance and loss measurement bridges and high frequency radio frequency switches and relays in monitoring and control instruments with a maximum mercury content of 20 mg per bridge, switch or relay	2020
Compact fluorescent lamps (CFLs) for general lighting purposes that are ≤ 30 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp burner	2020
Linear fluorescent lamps (LFLs) for general lighting purposes: <ul style="list-style-type: none"> (a) Triband phosphor < 60 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp; (b) Halophosphate phosphor ≤ 40 watts with a mercury content exceeding 10 mg per lamp 	2020
High pressure mercury vapour lamps (HPMV) for general lighting purposes	2020
Mercury in cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays: <ul style="list-style-type: none"> (a) short length (≤ 500 mm) with mercury content exceeding 3.5 mg per lamp (b) medium length (> 500 mm and ≤ 1 500 mm) with mercury content exceeding 5 mg per lamp (c) long length (> 1 500 mm) with mercury content exceeding 13 mg 	2020

Mercury-added products	Date after which the manufacture, import or export of the product shall not be allowed (phase-out date)
per lamp	
Cosmetics (with mercury content above 1ppm), including skin lightening soaps and creams, and not including eye area cosmetics where mercury is used as a preservative and no effective and safe substitute preservatives are available ^{1/}	2020
Pesticides, biocides and topical antiseptics	2020
The following non-electronic measuring devices except non-electronic measuring devices installed in large-scale equipment or those used for high precision measurement, where no suitable mercury-free alternative is available: (a) barometers; (b) hygrometers; (c) manometers; (d) thermometers; (e) sphygmomanometers.	2020

^{1/} The intention is not to cover cosmetics, soaps or creams with trace contaminants of mercury.

Part II: Products subject to Article 4, paragraph 3

Mercury-added products	Provisions
Dental amalgam	<p>Measures to be taken by a Party to phase down the use of dental amalgam shall take into account the Party's domestic circumstances and relevant international guidance and shall include two or more of the measures from the following list:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Setting national objectives aiming at dental caries prevention and health promotion, thereby minimizing the need for dental restoration; (ii) Setting national objectives aiming at minimizing its use; (iii) Promoting the use of cost-effective and clinically effective mercury-free alternatives for dental restoration; (iv) Promoting research and development of quality mercury-free materials for dental restoration; (v) Encouraging representative professional organizations and dental schools to educate and train dental professionals and students on the use of mercury-free dental restoration alternatives and on promoting best management practices; (vi) Discouraging insurance policies and programmes that favour dental amalgam use over mercury-free dental restoration;

	<ul style="list-style-type: none">(vii) Encouraging insurance policies and programmes that favour the use of quality alternatives to dental amalgam for dental restoration;(viii) Restricting the use of dental amalgam to its encapsulated form;(ix) Promoting the use of best environmental practices in dental facilities to reduce releases of mercury and mercury compounds to water and land.
--	---

Annex B

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

Part I: Processes subject to Article 5, paragraph 2

Manufacturing processes using mercury or mercury compounds	Phase-out date
Chlor-alkali production	2025
Acetaldehyde production in which mercury or mercury compounds are used as a catalyst	2018

Part II: Processes subject to Article 5, paragraph 3

Mercury using process	Provisions
Vinyl chloride monomer production	<p>Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Reduce the use of mercury in terms of per unit production by 50 per cent by the year 2020 against 2010 use; (ii) Promoting measures to reduce the reliance on mercury from primary mining; (iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; (iv) Supporting research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; (v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free catalysts based on existing processes have become technically and economically feasible; (vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Sodium or Potassium Methylate or Ethylate	<p>Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Measures to reduce the use of mercury aiming at the phase out of this use as fast as possible and within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Reduce emissions and releases in terms of per unit production by 50 per cent by 2020 compared to 2010; (iii) Prohibiting the use of fresh mercury from primary mining; (iv) Supporting research and development in respect of mercury-free processes; (v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free processes have become technically and economically feasible; (vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.

<p>Production of polyurethane using mercury containing catalysts</p>	<p>Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Taking measures to reduce the use of mercury, aiming at the phase out of this use as fast as possible, within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Taking measures to reduce the reliance on mercury from primary mercury mining; (iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; (iv) Encouraging research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; (v) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21. <p>Paragraph 6 of Article 5 shall not apply to this manufacturing process.</p>
--	---

Annex C

Artisanal and small-scale gold mining

National action plans

1. Each Party that is subject to the provisions of paragraph 3 of Article 7 shall include in its national action plan:

- (a) National objectives and reduction targets;
- (b) Actions to eliminate:
 - (i) Whole ore amalgamation;
 - (ii) Open burning of amalgam or processed amalgam;
 - (iii) Burning of amalgam in residential areas; and
 - (iv) Cyanide leaching in sediment, ore or tailings to which mercury has been added without first removing the mercury;
- (c) Steps to facilitate the formalization or regulation of the artisanal and small-scale gold mining sector;
- (d) Baseline estimates of the quantities of mercury used and the practices employed in artisanal and small-scale gold mining and processing within its territory;
- (e) Strategies for promoting the reduction of emissions and releases of, and exposure to, mercury in artisanal and small-scale gold mining and processing, including mercury-free methods;
- (f) Strategies for managing trade and preventing the diversion of mercury and mercury compounds from both foreign and domestic sources to use in artisanal and small scale gold mining and processing;
- (g) Strategies for involving stakeholders in the implementation and continuing development of the national action plan;
- (h) A public health strategy on the exposure of artisanal and small-scale gold miners and their communities to mercury. Such a strategy should include, inter alia, the gathering of health data, training for health-care workers and awareness-raising through health facilities;
- (i) Strategies to prevent the exposure of vulnerable populations, particularly children and women of child-bearing age, especially pregnant women, to mercury used in artisanal and small-scale gold mining;
- (j) Strategies for providing information to artisanal and small-scale gold miners and affected communities; and
- (k) A schedule for the implementation of the national action plan.

2. Each Party may include in its national action plan additional strategies to achieve its objectives, including the use or introduction of standards for mercury-free artisanal and small-scale gold mining and market-based mechanisms or marketing tools.

Annex D

List of point sources of emissions of mercury and mercury compounds to the atmosphere

Point source category:

Coal-fired power plants;

Coal-fired industrial boilers;

Smelting and roasting processes used in the production of non-ferrous metals;^{1/}

Waste incineration facilities;

Cement clinker production facilities.

^{1/} For the purpose of this Annex, “non-ferrous metals” refers to lead, zinc, copper and industrial gold.

Annex E

Arbitration and conciliation procedures

Part I: Arbitration procedure

The arbitration procedure for purposes of paragraph 2 (a) of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

1. A Party may initiate recourse to arbitration in accordance with Article 25 of this Convention by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of claim, together with any supporting documents. Such notification shall state the subject matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention the interpretation or application of which are at issue.

2. The claimant party shall notify the Secretariat that it is referring a dispute to arbitration pursuant to Article 25 of this Convention. The notification shall be accompanied by the written notification of the claimant party, the statement of claim, and the supporting documents referred to in paragraph 1 above. The Secretariat shall forward the information thus received to all Parties.

Article 2

1. If a dispute is referred to arbitration in accordance with Article 1 above, an arbitral tribunal shall be established. It shall consist of three members.

2. Each party to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by agreement the third arbitrator, who shall be the President of the tribunal. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement. The President of the tribunal shall not be a national of any of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of any of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

3. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

Article 3

1. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the date on which the respondent party receives the notification of the arbitration, the other party may inform the Secretary-General of the United Nations, who shall make the designation within a further two-month period.

2. If the President of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the date of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of a party, designate the President within a further two-month period.

Article 4

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention and international law.

Article 5

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 6

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties to the dispute, recommend essential interim measures of protection.

Article 7

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

- (a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and
- (b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

Article 8

The parties to the dispute and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents that they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

A Party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute that may be affected by the decision may intervene in the proceedings with the consent of the arbitral tribunal.

Article 11

The arbitral tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 12

Decisions of the arbitral tribunal on both procedure and substance shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

1. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its decision. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.

2. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

The arbitral tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted, unless it finds it necessary to extend the time limit for a period that should not exceed five more months.

Article 15

The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

Article 16

The final decision shall be binding on the parties to the dispute. The interpretation of this Convention given by the final decision shall also be binding upon a Party intervening under Article 10 above insofar as it relates to matters in respect of which that Party intervened. The final decision shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

Article 17

Any disagreement that may arise between those bound by the final decision in accordance with Article 16 above, as regards the interpretation or manner of implementation of that final decision, may be submitted by any of them for decision to the arbitral tribunal that rendered it.

Part II: Conciliation procedure

The conciliation procedure for purposes of paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

A request by a party to a dispute to establish a conciliation commission pursuant to paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be addressed in writing to the Secretariat, with a copy to the other party or parties to the dispute. The Secretariat shall forthwith inform all Parties accordingly.

Article 2

1. The conciliation commission shall, unless the parties to the dispute otherwise agree, comprise three members, one appointed by each party concerned and a President chosen jointly by those members.
2. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint their member of the commission jointly by agreement.

Article 3

If any appointment by the parties to the dispute is not made within two months of the date of receipt by the Secretariat of the written request referred to in Article 1 above, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party, make such appointment within a further two-month period.

Article 4

If the President of the conciliation commission has not been chosen within two months of the appointment of the second member of the commission, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party to the dispute, designate the President within a further two-month period.

Article 5

The conciliation commission shall assist the parties to the dispute in an independent and impartial manner in their attempt to reach an amicable resolution.

Article 6

1. The conciliation commission may conduct the conciliation proceedings in such a manner as it considers appropriate, taking fully into account the circumstances of the case and the views the parties to the dispute may express, including any request for a swift resolution. It may adopt its own rules of procedure as necessary, unless the parties otherwise agree.

2. The conciliation commission may, at any time during the proceedings, make proposals or recommendations for a resolution of the dispute.

Article 7

The parties to the dispute shall cooperate with the conciliation commission. In particular, they shall endeavour to comply with requests by the commission to submit written materials, provide evidence and attend meetings. The parties and the members of the conciliation commission are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents they receive in confidence during the proceedings of the commission.

Article 8

The conciliation commission shall take its decisions by a majority vote of its members.

Article 9

Unless the dispute has already been resolved, the conciliation commission shall render a report with recommendations for resolution of the dispute no later than twelve months of being fully constituted, which the parties to the dispute shall consider in good faith.

Article 10

Any disagreement as to whether the conciliation commission has competence to consider a matter referred to it shall be decided by the commission.

Article 11

The costs of the conciliation commission shall be borne by the parties to the dispute in equal shares, unless they agree otherwise. The commission shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

A higanyról szóló Minamata Egyezmény

Jelen Egyezmény Részes Felei,

felismerve, hogy a higany egy globális szinten aggodalomra okot adó vegyi anyag, mely abból adódóan, hogy a légkörben nagy távolságokra jut, valamint mivel az antropogén eredetű légkörbe juttatását követően a környezetben tartósan megmarad, továbbá mivel biológiailag felhalmozódik az ökoszisztémákban és jelentős negatív hatásai vannak az emberi egészségre és a környezetre,

emlékeztetve az Egyesült Nemzetek Szervezetének Környezetvédelmi Programja Kormányzó Tanácsának 2009. február 20-i 25/5. számú határozatára, amely nemzetközi lépések megtételét kezdeményezte a higany hatékony, hatásos és következetes kezelése érdekében,

emlékeztetve az Egyesült Nemzetek Szervezetének fenntartható fejlődésről szóló konferenciája "A jövő, amit akarunk" című záró dokumentuma 221. bekezdésére, amely az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt kockázatok kezelése érdekében a világszerte jogerős higanyszabályozásról szóló tárgyalások sikeres kimenetelének fontosságára szólított fel, ,

emlékeztetve arra, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének fenntartható fejlődésről szóló konferenciáján újra megerősítették a környezetről és fejlődésről szóló Riói Nyilatkozat alapelveit, ezen belül többek között a közös, de megkülönböztetett felelősségvállalást, és az egyes államok sajátos körülményeinek és képességeinek tiszteletben tartását, valamint a globális cselekvés szükségességét,

tudatában a sérülékeny népességcsoportok, különösen a nők, gyermekek, és rajtuk keresztül a jövőbeli generációk higanykitettsége miatti egészségügyi aggodalmaknak, különösen a fejlődő országokban,

megállapítva a sarkvidéki ökoszisztémák és őslakos közösségek különös sérülékenységét a higany táplálékláncban való biológiai feldúsulása és a tradicionális élelmiszerek szennyezettsége miatt, valamint a higany hatásai miatt még általánosabban, aggódva az őslakos közösségekért,

felismerve a Minamata-szindrómából levont alapvető tanulságokat, különösen a higanyszennyezésből eredő súlyos egészségügyi és környezeti hatásokat, valamint a higany megfelelő kezelésének, és az ilyen események megelőzésének szükségességét a jövőben,

kiemelve a pénzügyi, műszaki, technológiai és kapacitásépítési támogatás fontosságát, különösen a fejlődő országok és az átmeneti gazdaságú országok számára, annak érdekében, hogy nemzeti szinten megerősítsék a higany kezelésére vonatkozó képességeiket és előmozdítsák az Egyezmény hatékony végrehajtását,

emellett felismerve az Egészségügyi Világszervezetnek az emberi egészség védelme terén végzett tevékenységét a higany kapcsán, és a vonatkozó többoldalú környezetvédelmi megállapodások szerepét, különösen a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló Bázeli Egyezményt, és a nemzetközi kereskedelemben forgalmazott egyes veszélyes vegyi anyagok és peszticidek előzetes tájékoztatáson alapuló jóváhagyási eljárásáról szóló Rotterdami Egyezményt,

felismerve, hogy jelen Egyezmény és az egyéb nemzetközi megállapodások a környezetvédelem és kereskedelem terén kölcsönösen segítik egymást,

hangsúlyozva, hogy ebben az Egyezményben semmi sem célozza, hogy befolyással legyen bármelyik Részes Fél bármely létező nemzetközi megállapodásból eredő jogaira vagy kötelezettségeire,

egyértelműen abban, hogy a fenti preambulum bekezdésnek nem célja hierarchiát létrehozni jelen Egyezmény és egyéb nemzetközi okiratok között,

megjegyezve, hogy jelen Egyezményben semmi sem korlátoz egy Részes Felet abban, hogy az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban lévő további, nemzeti intézkedéseket hozzon annak érdekében, hogy az adott Részes Fél egyéb, az érvényes nemzetközi jogból eredő kötelezettségeivel összhangban megvédje a higanykitettségtől az emberi egészséget és a környezetet,

a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

Célkitűzés

Jelen Egyezmény célja az emberi egészség és a környezet védelme a higany és vegyületeinek antropogén eredetű, légkörbe, valamint talajba és vízbe történő kibocsátásaitól.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Jelen Egyezmény alkalmazásában:

(a) “kézműves és kisipari aranybányászat”: egyedi bányászok vagy kisvállalkozások által végzett aranybányászat, korlátozott tőkebefektetés és termelés mellett;

(b) “legjobb elérhető technikák”: azok a technikák, amelyek a leghatékonyabban előzik meg vagy – ahol az a gyakorlatban nem lehetséges – a leghatékonyabban csökkentik a higany légkörbe, vizekbe és talajba történő kibocsátását, és az ilyen kibocsátások hatását a környezetre mint egészre, az adott Részes Fél vagy a Részes Fél területén lévő adott létesítmény gazdasági és műszaki szempontjait is figyelembe véve. Ebben a szövegösszefüggésben:

- (i) a “legjobb” azt jelenti, hogy általa érhető el leghatékonyabban a környezet egészének általánosan magas szintű védelme;
- (ii) az “elérhető” technikák egy adott Részes Fél és a területén lévő adott létesítmény vonatkozásában azokat a technikákat jelentik, amelyeket olyan léptékben fejlesztettek ki, hogy azok – a költségeket és hasznokat figyelembe véve – gazdaságilag és műszakilag megvalósítható körülmények között lehetővé teszik az érintett iparágban való alkalmazásukat, függetlenül attól, hogy a technikákat az adott Fél területén alkalmazzák vagy ott fejlesztették ki, feltéve hogy az adott Fél megállapítása szerint elérhetőek a létesítmény üzemeltetője számára; és
- (iii) a “technikák” alkalmazott technológiákat és üzemeltetési gyakorlatokat jelent, továbbá azt, ahogy a berendezéseket megtervezik, felépítik, karbantartják, működtetik és leszerelik;

(c) “legjobb környezetvédelmi gyakorlatok”: a környezetvédelmi szabályozó intézkedések és stratégiák legmegfelelőbb kombinációjának alkalmazása;

(d) “higany”: elemi higany (Hg(0), CAS-szám: 7439-97-6);

(e) “higanyvegyület”: olyan anyag, amely higanyatomokból és egyéb kémiai elemek egy vagy több olyan atomjából áll, amelyek csak kémiai reakciók révén választhatók szét különböző komponensekre;

(f) “hozzáadott higanyt tartalmazó termék”: olyan termék vagy termékkomponens, amely szándékosan hozzáadott higanyt vagy higanyvegyületet tartalmaz;

(g) “Részes Fél” vagy “Fél”: olyan állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet, amely magára nézve kötelezően elfogadta jelen Egyezményt, és amelyre nézve az Egyezmény jogerős;

(h) “jelen lévő és szavazó Felek”: azok a Részes Felek, akik a Részes Felek egy ülésén jelen vannak és igenlő, vagy nemleges szavazatot adnak le;

(i) “elsődleges higanybányászat”: olyan bányászat, amelynél az elsődlegesen bányászott anyag a higany;

(j) “regionális gazdasági integrációs szervezet”: adott régió szuverén államai által alkotott olyan szervezet, amelyre tagállamai átruházták hatáskörüket a jelen Egyezmény által szabályozott kérdések tekintetében, és amely belső eljárásainak megfelelően kellő felhatalmazással rendelkezik arra, hogy aláírja, megerősítse, elfogadja, jóváhagyja jelen Egyezményt, vagy csatlakozzon hozzá; és

(k) “engedélyezett felhasználás”: a higany vagy higanyvegyületek Részes Felek általi bármely olyan felhasználása, amely összhangban van jelen Egyezménnyel, ideértve, de nem kizárólag a 3., 4., 5., 6. és 7. cikkkel összhangban lévő felhasználásokat.

3. cikk

A higanykínálat forrásai és kereskedelem

1. Ezen cikk alkalmazásában:

(a) a “higany”-ra vonatkozó hivatkozások magukban foglalják a higany más anyagokkal alkotott olyan keverékeit – ezen belül a higanyötvözeteket is –, amelyekben a higany koncentrációja legalább 95 tömegszázalék; és

(b) a “higanyvegyületek” jelentése higany(I)-klorid (más néven kalomel), higany(II)-oxid, higany(II)-szulfát, higany(II)-nitrát, cinnabarit és higany-szulfid.

2. Nem alkalmazhatók ezen cikk rendelkezései a következőkre:

(a) higany vagy higanyvegyületek olyan mennyiségeire, amelyeket laboratóriumi léptékű kutatásra vagy referencia szabványként alkalmaznak; vagy

(b) a higany vagy higanyvegyületek természetes előfordulású nyomnyi mennyiségeire, amelyek olyan termékekben fordulnak elő, mint a higanytól eltérő fémek, ércek, vagy ásványi termékek, ezen belül szén, vagy az ezekből az anyagokból származó termékek, valamint a vegyi termékekben nem szándékosan jelen lévő nyomnyi mennyiségek; vagy

(c) hozzáadott higanyt tartalmazó termékek.

3. Egyik Részes Fél sem engedélyezhet olyan elsődleges higanybányászatot, amelyet az Egyezménynek az adott Részes Fél tekintetében történő hatályossá válásának időpontjában még nem folytattak a területén.

4. Mindegyik Részes Fél csak olyan elsődleges higanybányászatot engedélyezhet, amelyet már az Egyezménynek a Részes Fél tekintetében történő hatályossá válásának időpontjában a területén folytattak, legfeljebb az ezen időpontot követő tizenöt évig. Ezen időszak alatt az ilyen bányászatból származó higanyt csak a 4. cikk szerinti hozzáadott higanyt tartalmazó termékek előállításához és az 5. cikk szerinti gyártási eljárásokban szabad felhasználni, vagy a 11. cikk szerint lehet ártalmatlanítani olyan műveletek alkalmazásával, amelyek nem vezetnek a higany visszanyeréséhez, újrafeldolgozásához, regenerálásához, közvetlen újbóli felhasználásához vagy alternatív felhasználásaihoz.

5. Mindegyik Részes Fél köteles:

(a) törekedni arra, hogy területén beazonosítsa a területén megtalálható, 50 tonnát meghaladó egyedi higany- vagy higanyvegyület-készleteket, valamint az évente 10 tonnát meghaladó mennyiségben higanykínálati forrást eredményező készleteket;

(b) intézkedéseket hozni, amelyek biztosítják, hogy amennyiben egy Részes Fél megállapítja, hogy klór-alkáli létesítmények leszereléséből rendelkezésére áll visszamaradó többlet higany, azt a 11. cikk 3. bekezdés (a) pontjában említett környezetkímélő kezelési útmutatásokkal összhangban kell ártalmatlanítani olyan műveletek alkalmazásával, amelyek nem eredményeznek visszanyerést, újrafeldolgozást, regenerálást, közvetlen újbóli felhasználást vagy alternatív felhasználásokat.

6. Egyik Részes Fél sem engedélyezheti a higany exportját, kivéve:

(a) olyan Részes Fél irányába, aki írásban hozzájárulását adta az exportáló Részes Félnek, és kizárólag az alábbi célokra:

(i) valamely, a jelen Egyezmény hatálya alatt az importáló Részes Fél számára engedélyezett felhasználás; vagy

(ii) környezetkímélő átmeneti tárolás a 10. cikknek megfelelően; vagy

(b) olyan nem-Részes Fél irányába, aki írásban hozzájárulását adta az exportáló Részes Félnek, és ezen belül igazolta a következőket:

(i) a nem-Részes Fél részéről bevezetett intézkedések biztosítják az emberi egészség és a környezet védelmét, valamint biztosítják a 10. és 11. cikk rendelkezéseinek történő megfelelést; és

(ii) az ilyen higanyt csak valamely Részes Fél számára az Egyezmény hatálya alatt engedélyezett módon, vagy a 10. cikkben szabályozott környezetkímélő átmeneti tárolásra használják fel.

7. Mint a 6. bekezdésben előírt írásos hozzájárulásra, az exportáló országok támaszkodhatnak az importáló Részes Fél vagy nem-Részes Fél által a Titkárságnak megküldött általános tájékoztatásra. Az ilyen általános tájékoztatásnak szabályoznia kell minden olyan feltételt és körülményt, amely esetén az importáló Részes Fél vagy nem-Részes Fél a hozzájárulást megadja. A tájékoztatást az adott Részes Fél vagy nem-Részes Fél bármikor visszavonhatja. A Titkárságnak nyilvános nyilvántartást kell vezetnie minden ilyen tájékoztatásról.

8. Egyik Részes Fél sem engedélyezheti higany importját olyan nem-Részes Féltől, akinek a jövőben írásbeli hozzájárulását adja, hacsak a nem-Részes Fél igazolást nyújtott

be arról, hogy a higany nem a 3. bekezdés vagy az 5 (b) bekezdés szerinti nem engedélyezett forrásokból származik.

9. Az a Résztes Fél, amely a 7. bekezdésnek megfelelően általános hozzájárulási tájékoztatást nyújt be, dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a 8. bekezdést, feltéve, hogy fenntartja az átfogó korlátozásokat a higany exportjára vonatkozóan, és nemzeti intézkedései biztosítják, hogy az importált higanyt környezetkímélő módon kezeljék. A Résztes Fél ilyen döntéséről értesítést küld a Titkárságnak, melynek keretében tájékoztatást nyújt exportkorlátozásairól és nemzeti szabályozásáról, valamint a nem-Résztes Felektől importált higany mennyiségéről és származási országairól. A Titkárság nyilvános nyilvántartást vezet minden ilyen értesítésről. A Végrehajtási és Megfelelőségi Bizottság minden ilyen értesítést és kiegészítő információt a 15. cikk szerint felülvizsgál és értékeli, továbbá szükség esetén javaslatot terjeszthet a Résztes Felek Konferenciája elé.

10. A 9. bekezdésben ismertetett eljárásnak a Résztes Felek Konferenciája második ülésének lezárásáig kell rendelkezésre állnia. Ezt követően, hacsak a Résztes Felek Konferenciája a jelen lévő és szavazó Felek egyszerű többségével másképp nem dönt, rendelkezésre állásának meg kell szűnnie, kivéve azon Résztes Fél vonatkozásában, amely a Résztes Felek Konferenciája második ülésének befejezése előtt a 9. bekezdés szerinti értesítést nyújtott be.

11. A 21. cikk alapján benyújtott jelentésekben mindegyik Résztes Félnek tájékoztatást kell benyújtania arról, hogy teljesültek e cikk követelményei.

12. A Résztes Felek Konferenciájának első ülésén további iránymutatást kell adnia e cikk vonatkozásában, különösen az 5 (a), 6. és 8. bekezdés vonatkozásában, valamint ki kell dolgoznia és elfogadnia a 6 (b) és 8. bekezdésben említett igazolás kívánatos tartalmát.

13. A Résztes Felek Konferenciájának értékelnie kell, hogy egyes konkrét higanyvegyületek kereskedelme veszélyezteti-e az Egyezmény céljait, és mérlegeli, hogy egyes konkrét higanyvegyületek – a 27. cikk szerint elfogadott új mellékletben való megjelenítésük következtében – a 6. és 8. bekezdés hatálya alá kerüljenek.

4. cikk

Hozzáadott higanyt tartalmazó termékek

1. Megfelelő intézkedések meghozatala révén egy Résztes Fél sem engedélyezheti az A. melléklet I. részében felsorolt, hozzáadott higanyt tartalmazó termékek gyártását, importját vagy exportját az adott termékekre meghatározott kivezetési időpont után, kivéve, ha az az A. melléklet hatálya alá az ott meghatározottak szerint nem tartozó termék vagy a Résztes Fél a 6. cikk alapján regisztrált mentességgel rendelkezik.

2. Az 1. bekezdés alternatívájaként egy Résztes Fél az A. melléklet megerősítésének vagy az adott Fél számára az A. melléklet valamely módosítása hatálybalépésének időpontjában jelezheti, hogy eltérő intézkedéseket vagy stratégiákat foganatosít majd az A. melléklet I. részében felsorolt termékek vonatkozásában. Egy Résztes Fél csak akkor választhatja ezt az alternatívát, ha – abban az időpontban, amikor ezen döntéséről értesíti a Titkárságot – igazolni tudja, hogy már egy minimális szintre csökkentette az A. melléklet I. részében felsorolt termékek legnagyobb többségének gyártását, importját és exportját, valamint intézkedéseket és stratégiákat foganatosított a higany további, olyan termékekben való alkalmazásának csökkentésére, amelyek nem szerepelnek az A. melléklet I. részében. Az a Résztes Fél, amely ezt az alternatívát választja, köteles:

(a) az első alkalommal jelentést tenni a Résztes Felek Konferenciájának, amelyben ismerteti a foganatosított intézkedéseket vagy stratégiákat, ezen belül az elért csökkentések számszerű értékeit is;

(b) intézkedéseket vagy stratégiákat foganatosítani annak érdekében, hogy csökkentse a higany felhasználását az A. melléklet I. részében felsorolt bármely olyan termékben, amelyre még nem értek el egy minimális értéket;

(c) további intézkedéseket is mérlegel a még további csökkentés érdekében; és

(d) nem lesz jogosult arra, hogy a 6. cikk alapján bármely olyan termék kategóriára mentességet igényeljen, amelynek esetében ezt az alternatívát választotta.

A Résztes Felek Konferenciájának legkésőbb az Egyezmény hatálybalépése után 5 évvel a 8. bekezdés szerinti felülvizsgálati folyamat részeként felül kell vizsgálnia az ezen bekezdés alapján hozott intézkedések előrehaladását és hatékonyságát.

3. Mindegyik Résztes Félnek intézkedéseket kell hoznia az A. melléklet II. részében felsorolt hozzáadott higanyt tartalmazó termékek vonatkozásában, az ott szereplő rendelkezésekkel összhangban.

4. A Titkárságnak a Résztes Felek által nyújtott tájékoztatása alapján információkat kell gyűjtenie és fenntartania a hozzáadott higanyt tartalmazó termékekről és alternatíváikról, és ezeket az információkat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie. A Titkárságnak nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie bármely egyéb, a Résztes Felek által szolgáltatott lényeges információt.

5. Mindegyik Résztes Félnek intézkedéseket kell hoznia annak érdekében, hogy megakadályozza az olyan, hozzáadott higanyt tartalmazó termékek beépítését összeszerelt termékekbe, amelyek gyártása, importja vagy exportja e cikk értelmében nem engedélyezett.

6. Mindegyik Résztes Félnek vissza kell fognia az olyan hozzáadott higanyt tartalmazó termékek gyártását és kereskedelmi forgalmazását, amelyek a hozzáadott higanyt tartalmazó termékek semmilyen ismert felhasználása alá nem tartoztak az Egyezménynek az adott Résztes Fél tekintetében történő hatályossá válását megelőzően, hacsak a termékkel kapcsolatos kockázatok és előnyök valamely felmérése, értékelése azt nem mutatja, hogy a termék környezeti és humán egészségügyi előnyökkel rendelkezik. Egy Résztes Félnek minden ilyen termékről megfelelően tájékoztatnia kell a Titkárságot, beleértve a termék környezeti és humán egészségügyi kockázataira és előnyeire vonatkozó információkat. A Titkárságnak nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie az ilyen információkat.

7. Bármely Résztes Fél javaslatot nyújthat be a Titkárságnak arra vonatkozólag, hogy egy hozzáadott higanyt tartalmazó terméket felvegyenek az A. mellékletbe, mely javaslatban szerepelniük kell a termék higanymentes alternatíváinak rendelkezésre állásával, műszaki és gazdasági megvalósíthatóságával, valamint környezeti és egészségügyi kockázataival és előnyeivel kapcsolatos információknak, a 4. bekezdés szerinti információkat is figyelembe véve.

8. A Résztes Felek Konferenciájának legkésőbb az Egyezmény hatálybalépése után öt évvel felül kell vizsgálnia az A. mellékletet és a 27. cikkel összhangban mérlegelheti az A. melléklet módosítását.

9. Az A. mellékletnek a 8. bekezdés szerinti felülvizsgálatakor a Résztes Felek Konferenciájának legalább a következőket kell figyelembe vennie:

- (a) a 7. bekezdés alapján benyújtott bármely javaslat;
- (b) a 4. bekezdés értelmében szolgáltatott információk; és
- (c) a műszakilag és gazdaságilag megvalósítható higanymentes alternatívák rendelkezésre állása a Résztes Felek számára, a környezeti és humán egészségügyi kockázatokat és előnyöket figyelembe véve.

5. cikk

Higanyt vagy higanyvegyületeket alkalmazó gyártási eljárások

1. Ezen cikk és a B. melléklet alkalmazásában nem tartozhatnak a higanyt vagy higanyvegyületeket alkalmazó gyártási eljárások közé a hozzáadott higanyt tartalmazó termékeket alkalmazó eljárások, a hozzáadott higanyt tartalmazó termékeket előállító eljárások vagy a higanytartalmú hulladékokat feldolgozó eljárások.
2. Megfelelő intézkedések meghozatala révén egyik Résztes Fél sem engedélyezheti higany vagy higanyvegyületek alkalmazását a B. melléklet I. részében felsorolt gyártási eljárásokban, az abban a mellékletben az egyes eljárásokra meghatározott kivezetési időpont után, kivéve, ha a Résztes Fél a 6. cikk alapján regisztrált mentességgel rendelkezik.
3. Mindegyik Résztes Félnek intézkedéseket kell hoznia annak érdekében, hogy korlátozza a higany vagy higanyvegyületek alkalmazását a B. melléklet II. részében felsorolt eljárásokban, az ott szereplő rendelkezésekkel összhangban.
4. A Titkárságnak a Résztes Felek által nyújtott tájékoztatás alapján információkat kell gyűjtenie és fenntartania a hozzáadott higanyt vagy higanyvegyületeket alkalmazó eljárásokról és alternatíváikról, és ezeket az információkat nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie. A Résztes Felek más lényeges információkat is szolgáltathatnak, amelyeket a Titkárságnak nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie.
5. Minden olyan Résztes Fél, amely rendelkezik egy vagy több olyan létesítménnyel, amely a B. mellékletben felsorolt gyártási eljárásokban higanyt vagy higanyvegyületeket alkalmaz, köteles:
 - (a) intézkedéseket hozni a higanynak és higanyvegyületeknek e létesítményekből a légkörbe, valamint talajba és vízbe történő kibocsátásaira vonatkozóan;
 - (b) a 21. cikk alapján benyújtott jelentéseiben tájékoztatást nyújtani arról, hogy milyen intézkedéseket hozott e bekezdés alapján; és
 - (c) törekedni arra, hogy beazonosítsa a területén azokat a létesítményeket, amelyek a B. mellékletben felsorolt eljárásokhoz higanyt vagy higanyvegyületeket használnak és az Egyezménynek az adott Fél tekintetében történő hatálybalépése után legkésőbb 3 évvel tájékoztatást benyújtani a Titkárságnak az ilyen létesítmények számáról és típusáról, valamint az ilyen létesítmények által felhasznált higany vagy higanyvegyületek becsült éves mennyiségéről. A Titkárságnak nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie az ilyen információkat.
6. Egyik Résztes Fél sem engedélyezheti higany vagy higanyvegyületek használatát olyan, a B. mellékletben felsorolt gyártási eljárásokat alkalmazó létesítményben, amely még nem létezett az Egyezménynek a Résztes Fél tekintetében történő hatályossá válását megelőzően. Az ilyen létesítményekre semmilyen mentesség nem vonatkozhat.

7. Mindegyik Résztes Félnek vissza kell fognia bármely olyan létesítmény fejlesztését, amely bármely egyéb olyan gyártási eljárást alkalmaz, amelyben szándékosan higanyt vagy higanyvegyületeket használnak, és amelyek nem léteztek az Egyezménynek a Résztes Felek Konferenciája számára kielégítő módon igazolni tudja, hogy a gyártási eljárás jelentős környezeti és egészségügyi előnyökkel jár, és hogy nem állnak rendelkezésre ilyen előnyöket kínáló, műszakilag és gazdaságilag megvalósító higanymentes alternatívák.

8. Bátorítjuk a Résztes Feleket, hogy tájékoztassák egymást a vonatkozó új technológiai fejlesztésekről, gazdaságilag és műszakilag megvalósítható higanymentes alternatívákról, és azokról a lehetséges intézkedésekről és technikákról, amelyekkel csökkenthető vagy – ahol az megvalósítható – megszüntethető a higany vagy higanyvegyületek alkalmazása a B. mellékletben felsorolt gyártási eljárásokban, valamint ezen eljárásokból a higany és higanyvegyületek légkörbe és talajba, vízbe történő kibocsátása.

9. Bármelyik Résztes Fél javaslatot nyújthat be a B. melléklet módosítására annak érdekében, hogy olyan gyártási folyamat kerüljön felvételre, amelyben higanyt vagy higanyvegyületeket alkalmaznak. A javaslatnak tartalmaznia kell az eljárás higanymentes alternatívájának rendelkezésre állásával, műszaki és gazdasági megvalósíthatóságával, valamint környezeti és humán egészségügyi kockázataival és előnyeivel kapcsolatos információkat.

10. A Résztes Felek Konferenciájának legkésőbb az Egyezmény hatálybalépése után öt évvel felül kell vizsgálnia a B. mellékletet és a 27. cikkel összhangban mérlegelheti a B. melléklet módosítását.

11. A B. mellékletnek a 10. bekezdés szerinti bármely felülvizsgálatakor a Résztes Felek Konferenciájának legalább a következőket kell figyelembe vennie:

- (a) a 9. bekezdés alapján benyújtott bármely javaslat;
- (b) a 4. bekezdés értelmében szolgáltatott információk; és
- (c) a műszakilag és gazdaságilag megvalósítható higanymentes alternatívák rendelkezésre állása a Résztes Felek számára, a környezeti és egészségügyi kockázatokat és előnyöket figyelembe véve.

6. cikk

A Résztes Fél számára kérelem alapján rendelkezésre álló mentességek

1. Bármely állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet egy vagy több mentességre is regisztrálhat az A. és B. mellékletben felsorolt kivezetési időpontok tekintetében – amelyek a továbbiakban “mentesség”-ként szerepelnek – oly módon, hogy írásban értesíti a Titkárságot:

- (a) arról, hogy az Egyezmény Résztes Felévé vált; vagy
- (b) az A. melléklet módosítása révén a listára felkerült bármely hozzáadott higanyt tartalmazó termék vagy a B. melléklet módosítása révén a listára felkerült bármely higanyt alkalmazó gyártási eljárás esetében legkésőbb abban az időpontban, amikor a vonatkozó módosítás az adott Résztes Fél tekintetében hatályossá válik.

Minden ilyen regisztrációhoz csatolnia kell a Résztes Félnek egy nyilatkozatot a mentesség szükségességéről.

2. Valamely mentességre regisztrálni vagy az A., vagy a B. mellékletben felsorolt valamely kategória, vagy valamely állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet által meghatározott alkategória tekintetében lehet.

3. Minden, egy vagy több mentességgel rendelkező Résztes Félnek egy nyilvántartásban kell szerepelnie. A Titkárságnak kell létrehoznia és fenntartania a nyilvántartást, valamint hozzáférhetővé tennie azt a nyilvánosság számára.

4. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell:

- (a) az egy vagy több mentességgel rendelkező Résztes Felek listáját;
- (b) az egyes Résztes Felek által kért mentességet vagy mentességeket; és
- (c) minden egyes mentesség lejáratási időpontját.

5. Az 1. bekezdés szerinti mentességeknek az A. vagy B. mellékletben szereplő, vonatkozó kivezetési időpont után öt évvel kell lejárniuk, hacsak egy Résztes Fél ennél rövidebb időtartamot nem jelez a nyilvántartásban.

6. A Résztes Felek Konferenciája egy Résztes Fél kérésére határozhat úgy, hogy öt évvel meghosszabbít egy mentességet, hacsak a Résztes Fél ennél rövidebb időtartamot nem kér. Döntése meghozatala során a Résztes Felek Konferenciájának megfelelően figyelembe kell vennie a következőket:

(a) az adott Résztes Fél jelentése, amely megindokolja a mentesség meghosszabbítása iránti igényét és körvonalazza azokat a véghezvitt és tervezett tevékenységeket, melyek segítségével a mentesség iránti igény a lehetőségekhez mérten a leghamarabb megszüntethető;

(b) rendelkezésre álló információk, ideértve az alternatív higanymentes termékeket és eljárásokat, vagy a mentességet élvező alkalmazásnál kevesebb higany fogyasztásával járó termékeket és eljárásokat; és

(c) tervezett vagy megvalósítás alatt lévő tevékenységek a higany környezetkímélő tárolásának és a higanytartalmú hulladékok ártalmatlanításának érdekében.

A mentesség csak egyszer hosszabbítható meg egy adott termékre, adott kivezetési időpontra vonatkozólag.

7. A Titkárság írásos értesítésével egy Résztes Fél bármikor visszavonhat egy mentességet. Egy mentesség visszavonása abban az időpontban lép hatályba, amit az értesítésben megadnak.

8. Az 1. bekezdés ellenére az A., vagy B. mellékletben felsorolt termék vagy eljárás esetében annak kivezetési időpontjától számított 5 évvel egyik állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet sem kérhet mentességet, hacsak egy vagy több Résztes Fél mentességet nem kapott az adott termék vagy eljárás vonatkozásában, a 6. bekezdés szerinti hosszabbítás értelmében. Ilyen esetben az 1(a) és (b) bekezdésben megadott időpontokban egy állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet mentességet kérhet az adott termék vagy eljárás vonatkozásában, mely tíz évvel a vonatkozó kivezetési időpont után jár le.

9. Egy, az A., vagy B. mellékletben felsorolt termékre vagy eljárásra sem lehet egy Résztes Félnek hatályban mentessége a vonatkozó kivezetési időpont után tíz évvel.

7. cikk

Kézműves és kisipari aranybányászat

1. Az e cikkben és a C. mellékletben szereplő intézkedéseket az olyan kézműves és kisipari aranybányászatra és -feldolgozásra kell alkalmazni, amelyek során az aranyak az ércéből történő kinyerésére higanyos amalgámozást alkalmaznak.

2. Minden olyan Részes Félnek, amelynek területén folyik e cikk hatálya alá tartozó kézműves és kisipari aranybányászat és -feldolgozás, lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy az ilyen bányászat és feldolgozás során csökkentse és – ahol az megvalósítható – beszüntesse a higany és higanyvegyületek alkalmazását és a higany légköri, valamint talajba és vízbe történő kibocsátását.

3. Minden olyan Részes Félnek értesítenie kell a Titkárságot, amely bármikor megállapítja, hogy a kézműves és kisipari aranybányászat és -feldolgozás a területén több mint jelentéktelen. Ha ez megállapításra kerül, akkor a Részes Fél köteles:

(a) nemzeti cselekvési tervet kidolgozni és végrehajtani a C. melléklettel összhangban;

(b) az Egyezménynek az adott Fél tekintetében történő hatálybalépése után legkésőbb három évvel vagy - amennyiben az a későbbi - a Titkárság értesítése után legkésőbb három évvel benyújtani nemzeti cselekvési tervét a Titkárságnak; és

(c) ezt követően háromévente felülvizsgálni, hogy milyen előrehaladást ért el az e cikkből eredő kötelezettségei teljesítésében és e felülvizsgálatok eredményeit belefoglalni a 21. cikk értelmében benyújtott jelentéseibe is.

4. E cikk célkitűzéseinek elérése érdekében a Részes Felek szükség szerint együttműködhetnek egymással és az érintett kormányközi és egyéb szervezetekkel. Az ilyen együttműködés a következőkre terjedhet ki:

(a) stratégiák kidolgozása annak megelőzése érdekében, hogy a higany és higanyvegyületek áttérüljenek a kézműves és kisipari aranybányászatban és -feldolgozásban történő felhasználás területére;

(b) oktatási, tájékoztatói és kapacitásépítési kezdeményezések;

(c) a fenntartható, higanymentes alternatív gyakorlatok kutatásának előmozdítása;

(d) a műszaki és pénzügyi segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezések;

(e) az ezen cikkből eredő kötelezettségek teljesítését elősegítő partnerségek; és

(f) a meglévő információcserét szolgáló mechanizmusok felhasználása a tudás, a legjobb környezetvédelmi gyakorlatok és az olyan alternatív technológiák előmozdítása érdekében, amelyek környezeti, műszaki, társadalmi és gazdasági szempontból is megvalósíthatók.

8. cikk

Légekőri kibocsátások

1. E cikk a – gyakran “összes higanyként” kifejezett – higany és higanyvegyületek légekőri kibocsátásának szabályozását és – ahol lehetséges – csökkentését célozza a D. mellékletben felsorolt forráskategóriákba tartozó pontforrásokból származó légekőri kibocsátások szabályozását szolgáló intézkedéseken keresztül.

2. Ezen cikk alkalmazásában:

(a) “kibocsátások”: a higany vagy higanyvegyületek légekőri kibocsátásai;

(b) “releváns forrás”: a D. mellékletben felsorolt forráskategóriák valamelyikébe tartozó forrás. Ha egy Részes Fél azt választja, akkor kritériumokat állapíthat meg, amelyek alapján beazonosíthatja a D. mellékletben felsorolt forráskategóriák valamelyikébe tartozó forrásokat, feltéve, hogy e kritériumok bármely kategória esetében magukba foglalják az adott kategóriából származó légekőri kibocsátások legalább 75 százalékát;

(c) “új forrás”: a D. mellékletben felsorolt valamely kategóriába tartozó minden olyan releváns forrás, amelynek kialakítása vagy lényegi módosítása legalább egy évvel az alábbi időpont után kezdődik meg:

(i) az Egyezmény az érintett Részes Fél számára hatályossá válik; vagy

(ii) a D. melléklet valamely módosítása az érintett Részes Fél tekintetében hatályossá válik, mely során a forrás kizárólag e módosítás hatályba lépése révén kerül az Egyezmény rendelkezéseinek hatálya alá;

(d) “lényegi módosítás”: egy releváns forrás olyan módosítása, amelynek eredményeként jelentősen megnő a légekőri kibocsátás, nem ideértve a kibocsátások olyan változásait, amelyek melléktermékek visszanyeréséből származnak. Az adott Részes Félnek kell döntenie arról, hogy egy módosítás lényegi vagy nem;

(e) “meglévő forrás”: minden releváns forrás, amely nem új forrás.

(f) “kibocsátási határérték”: valamely pontforrásból kibocsátott – gyakran “összes higanyként” kifejezett – higany vagy higanyvegyületek koncentrációjára, tömegére vagy kibocsátási arányára vonatkozó határ.

3. Bármely, releváns forrásokkal rendelkező Részes Félnek intézkedéseket kell hoznia a légekőri kibocsátások szabályozása érdekében, továbbá nemzeti tervet dolgozhat ki, amely meghatározza a kibocsátások szabályozása érdekében meghozandó intézkedéseket, továbbá várt céljait, célkitűzéseit és eredményeit. A nemzeti terveket az adott Részes Félnek az Egyezménynek az adott Fél tekintetében történő hatálybalépésétől számított 4 éven belül benyújtania a Részes Felek Konferenciájának. Amennyiben egy Részes Fél a 20. cikkkel összhangban végrehajtási tervet dolgoz ki, abba belefoglalhatja az e bekezdés értelmében elkészített tervet is.

4. Új forrásaik esetében a Részes Feleknek a legjobb elérhető technikák és a legjobb környezetvédelmi gyakorlatok alkalmazását kell megkövetelniük annak érdekében, hogy szabályozzák és – ahol megvalósítható – csökkentseék a kibocsátásokat, amilyen hamar az a gyakorlatban lehetséges, de legkésőbb öt évvel az Egyezménynek az adott Részes Fél tekintetében történő hatályossá válását követően. A Részes Felek a legjobb elérhető technikák alkalmazásával összhangban álló kibocsátási határértékeket is alkalmazhatnak.

5. Meglévő forrásaik esetében a Résztes Feleknek bármely nemzeti tervbe bele kell foglalniuk – és végre kell hajtaniuk – egy vagy több alábbi intézkedést, a nemzeti körülményeiket, valamint az intézkedések gazdasági és műszaki megvalósíthatóságát és anyagi megengedhetőségét figyelembe véve, és amilyen hamar az a gyakorlatban lehetséges, de legkésőbb tíz évvel az Egyezménynek az adott Résztes Fél tekintetében történő hatályossá válását követően:

(a) számszerűsített célkitűzés a releváns forrásokból történő légköri kibocsátások szabályozása és - ahol lehetséges – csökkentése érdekében;

(b) kibocsátási határértékek a releváns forrásokból történő légköri kibocsátások szabályozása és - ahol lehetséges – csökkentése érdekében;

(c) a legjobb elérhető technikák és legjobb környezetvédelmi gyakorlatok alkalmazása a releváns forrásokból történő légköri kibocsátások szabályozása érdekében;

(d) több szennyezőre kiterjedő szabályozási stratégia, amely a légköri higanykibocsátások szabályozása szempontjából járulékos előnyökkel jár;

(e) alternatív intézkedések a releváns forrásokból történő légköri kibocsátások csökkentése érdekében.

6. A Résztes Felek alkalmazhatják ugyanazokat az intézkedéseket minden meglévő releváns forrás esetében, vagy eltérő intézkedéseket foganatosíthatnak a különféle forráskategóriák vonatkozásában. Egy adott Résztes Fél által alkalmazott intézkedések céljának az idővel ésszerű mértékű előrehaladásnak kell lennie a légköri kibocsátások csökkentése terén.

7. Amint az a gyakorlatban lehetséges, de legkésőbb öt évvel az Egyezménynek egy adott Résztes Fél tekintetében történő hatályossá válását követően, mindegyik Résztes Félnek létre kell hoznia és azt követően fenntartania egy leltárt, a releváns forrásokból történő légköri kibocsátásokról.

8. A Résztes Felek Konferenciájának első ülésén útmutatást kell elfogadnia az alábbiakról:

(a) a legjobb elérhető technikák és legjobb környezetvédelmi gyakorlatok, az új és meglévő források közötti minden különbséget, valamint a közegek közötti hatások minimalizálásának szükségességét figyelembe véve; és

(b) a Résztes Felek támogatása az 5. bekezdésben meghatározott intézkedések végrehajtásában, különösen a célok és a kibocsátási határértékek meghatározásában.

9. A Résztes Felek Konferenciájának amilyen hamar az a gyakorlatban lehetséges, útmutatást kell elfogadnia az alábbiakról:

(a) a Résztes Felek által a 2 (b) bekezdés értelmében esetlegesen kidolgozott kritériumok;

(b) a légköri kibocsátási leltárak elkészítésének módszertana.

10. A Résztes Felek Konferenciájának felülvizsgálat alatt kell tartania és szükség szerint frissítenie a 8. és 9. bekezdés értelmében kidolgozott útmutatást. Ezen cikk vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtásakor a Résztes Feleknek figyelembe kell venniük az útmutatást.

11. A 21. cikk alapján benyújtott jelentésekben mindegyik Résztes Félnek tájékoztatást kell nyújtania az e cikkben foglaltak végrehajtásáról - különösen arról, hogy milyen

intézkedéseket fogantatosított a 4-7. bekezdések értelmében -, valamint az intézkedések hatékonyságáról.

9. cikk

Talajba és vízbe történő kibocsátások

1. E cikk a – gyakran “összes higanyként” kifejezett – higany és higanyvegyületeknek az Egyezmény más rendelkezéseiben nem szabályozott releváns pontforrásokból a talajba és vízbe történő kibocsátásának szabályozását és – ahol lehetséges – csökkentését célozza.

2. Ezen cikk alkalmazásában:

(a) “kibocsátások”: a higany vagy higanyvegyületek kibocsátásai talajba vagy vízbe;

(b) “releváns forrás”: bármely, az Egyezmény más rendelkezései által nem szabályozott jelentős antropogén eredetű talajba és vízbe kibocsátó pontforrás, amelyet egy adott Résztes Fél beazonosít;

(c) “új forrás”: minden olyan releváns forrás, amelynek kialakítása vagy lényegi módosítása legalább egy évvel az Egyezménynek az érintett Résztes Fél tekintetében történő hatályossá válását követően kezdődik meg;

(d) “lényegi módosítás”: egy releváns forrás olyan módosítása, amelynek eredményeként jelentősen megnő a talajba és vízbe történő kibocsátás, nem ideértve a kibocsátások olyan változásait, amelyek melléktermékek visszanyeréséből származnak. Az adott Résztes Félnek kell döntenie arról, hogy egy módosítás lényegi vagy nem;

(e) “meglévő forrás”: minden releváns forrás, amely nem új forrás.

(f) “kibocsátási határérték”: valamely pontforrásból kibocsátott – gyakran “összes higany”-ként kifejezett – higany vagy higanyvegyületek koncentrációjára vagy tömegére vonatkozó határ.

3. Legkésőbb három évvel az Egyezménynek egy adott Résztes Fél tekintetében történő hatályossá válását követően, majd azt követően rendszeres időközönként mindegyik Résztes Félnek be kell azonosítania a releváns pontforrás kategóriákat.

4. Bármely, releváns forrásokkal rendelkező Résztes Félnek intézkedéseket kell hoznia a talajba és vízbe történő kibocsátások szabályozása érdekében, valamint nemzeti tervet dolgozhat ki, amely meghatározza a talajba és vízbe történő kibocsátások szabályozása érdekében meghozandó intézkedéseket, továbbá várt céljait, célkitűzéseit és eredményeit. A terveket az Egyezménynek az adott Résztes Fél tekintetében történő hatálybalépésétől számított 4 éven belül kell benyújtani a Résztes Felek Konferenciájának. Amennyiben egy Résztes Fél a 20. cikkel összhangban kidolgoz egy végrehajtási tervet, belefoglalhatja az e bekezdés értelmében elkészített tervet is.

5. Az intézkedéseknek szükség szerint egy vagy több alábbi intézkedést kell magukba foglalniuk:

(a) kibocsátási határértékek a releváns forrásokból talajba és vízbe történő kibocsátások szabályozása és - ahol lehetséges – csökkentése érdekében;

(b) a legjobb elérhető technikák és legjobb környezetvédelmi gyakorlatok alkalmazása a releváns forrásokból talajba és vízbe történő kibocsátások szabályozása érdekében;

(c) több szennyezőre kiterjedő szabályozási stratégia, amely a higany talajba és vízbe történő kibocsátásainak szabályozása szempontjából járulékos előnyökkel jár;

(d) alternatív intézkedések a releváns forrásokból talajba és vízbe történő kibocsátások szabályozása érdekében.

6. Amint az a gyakorlatban lehetséges, de legkésőbb öt évvel az Egyezménynek egy adott Résztes Fél tekintetében történő hatályossá válását követően, mindegyik Résztes Félnek létre kell hoznia és azt követően fenntartania egy leltárt a releváns forrásokból talajba és vízbe történő kibocsátásokról.

7. A Résztes Felek Konferenciájának amilyen hamar az a gyakorlatban lehetséges, útmutatást kell elfogadnia az alábbiakról:

(a) legjobb elérhető technikák és legjobb környezetvédelmi gyakorlatok az új és meglévő források közötti minden különbséget, valamint a közegek közötti hatások minimalizálásának szükségességét figyelembe véve;

(b) a kibocsátási leltárak elkészítésének módszertana.

8. A 21. cikk alapján benyújtott jelentésekben mindegyik Résztes Félnek tájékoztatást kell nyújtania az e cikkben foglaltak végrehajtásáról, különösen arról, hogy milyen intézkedéseket fogantatosított a 3-6. bekezdések értelmében, valamint az intézkedések hatékonyságáról.

10. cikk

A higany – nem ideértve a higanytartalmú hulladékokat – környezetkímélő átmeneti tárolása

1. E cikknek, a 3. cikkben meghatározottak értelmében és a 11. cikk szerinti higanytartalmú hulladékok definíciója alá nem eső higany és higanyvegyületek átmeneti tárolására kell vonatkoznia.

2. Mindegyik Résztes Félnek intézkedéseket kell hoznia annak biztosítása érdekében, hogy az olyan higany és higanyvegyületek átmeneti tárolása, amelyeket az Egyezmény hatálya alatt egy adott Résztes Félnek engedélyezett felhasználásra szánnak, a 3. bekezdés értelmében elfogadott, minden útmutatást figyelembe véve és minden követelménnyel összhangban, környezetkímélő módon történjen.

3. A Résztes Felek Konferenciájának útmutatásokat kell elfogadnia a higany és higanyvegyületek átmeneti tárolásával kapcsolatban, melynek során figyelembe veszi a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló Bázeli Egyezmény hatálya alatt kidolgozott vonatkozó útmutatásokat és minden egyéb vonatkozó iránymutatást. A Résztes Felek Konferenciája a 27. cikkel összhangban, jelen Egyezmény egy újabb melléklete formájában követelményeket fogadhat el az átmeneti tárolás tekintetében.

4. A Résztes Feleknek szükség szerint együtt kell működniük egymással, az érintett kormányközi szervezetekkel és egyéb szervezetekkel a higany és higanyvegyületek környezetkímélő átmeneti tárolását szolgáló kapacitások bővítése érdekében.

11. cikk

Higanytartalmú hulladékok

1. A veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló Bázeli Egyezmény vonatkozó definícióinak a Bázeli Egyezmény Résztes Felei számára a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó hulladékokra is vonatkozniuk kell. Azon Résztes Feleknek, akik a Bázeli Egyezménynek nem résztes felei, iránymutatásként kell alkalmazniuk ezeket a definíciókat a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó hulladékok tekintetében.

2. Jelen Egyezmény alkalmazásában a higanytartalmú hulladékok olyan anyagokat vagy tárgyakat jelentenek, amelyek:

- (a) higanyból vagy higanyvegyületekből állnak;
- (b) higanyt vagy higanyvegyületeket tartalmaznak; vagy
- (c) higannyal vagy higanyvegyületekkel szennyezettek,

olyan mennyiségben, amely meghaladja a Résztes Felek Konferenciája által – a Bázeli Egyezmény illetékes szerveivel együttműködve harmonizált módon – meghatározott vonatkozó küszöbértékeket, és amelyeket a nemzeti jog vagy jelen Egyezmény rendelkezései alapján ártalmatlanítanak, ártalmatlanításra szánnak vagy ártalmatlanítaniuk kell. Ez a definíció nem foglalja magában a bányászatból visszamaradó fedőrétegeket, meddő kőzeteket és zagyokat, kivéve az elsődleges higanybányászat esetében, hacsak nem tartalmaznak a Résztes Felek Konferenciája által meghatározott küszöbértékeket meghaladó mennyiségű higanyt vagy higanyvegyületeket.

3. Mindegyik Résztes Félnek megfelelő intézkedéseket kell hoznia annak érdekében, hogy a higanytartalmú hulladékot:

(a) a Bázeli Egyezmény hatálya alatt kidolgozott útmutatások figyelembe vételével és a 27. cikk szerint a Résztes Felek Konferenciája által egy újabb mellékletben elfogadott követelményekkel összhangban környezetkímélő módon kezeljék. A követelmények kidolgozása során a Résztes Felek Konferenciájának figyelembe kell vennie a Résztes Felek hulladékgazdálkodási előírásait és programjait;

(b) csak a jelen Egyezmény alapján valamely Résztes Fél számára engedélyezett felhasználás vagy a 3 (a) bekezdés szerinti környezetkímélő ártalmatlanítás céljára visszanyerik, újrahasznosítják, regenerálják, vagy használják fel közvetlenül újból;

(c) a Bázeli Egyezmény Résztes Felei számára, nem szállítják át nemzetközi határokon, kivéve az ezen cikkel és a Bázeli Egyezménnyel összhangban végzett környezetkímélő ártalmatlanítás céljára. Olyan körülmények között, ahol a Bázeli Egyezmény nem vonatkozik a nemzetközi határokon való átszállításra, egy adott Résztes Fél csak a vonatkozó nemzetközi szabályok, szabványok és útmutatások figyelembe vételét követően engedélyezheti az átszállítást.

4. A Résztes Felek Konferenciájának törekednie kell a Bázeli Egyezmény illetékes szerveivel való szoros együttműködésre a 3. bekezdés (a) pontjában említett útmutatások szükség szerinti felülvizsgálata és frissítése terén.

5. Bátorítjuk a Résztes Felek a szükség szerinti együttműködésre egymással és az érintett kormányközi szervezetekkel és egyéb szervezetekkel annak érdekében, hogy globális, regionális és nemzeti kapacitásokat alakítsanak ki és tartsanak fenn a higanytartalmú hulladékok környezetkímélő kezelése tekintetében.

12. cikk

Szennyezett területek

1. Mindegyik Résztes Félnek törekednie kell a higannyal vagy higanyvegyületekkel szennyezett területek beazonosítására és felmérésére szolgáló megfelelő stratégiák kidolgozására.
2. Az ilyen területek jelentette kockázatok csökkentése érdekében tett bármely lépést környezetkímélő módon kell végrehajtani, ahol szükséges beleépítve ebbe az ilyen területeken lévő higany vagy higanyvegyületek által az emberi egészséget és a környezetet fenyegető kockázatok felmérését.
3. A Résztes Felek Konferenciájának útmutatást kell elfogadnia a szennyezett területek kezelésére vonatkozóan, amely az alábbiakat célzó módszereket és megközelítéseket foglalhat magában:
 - (a) a területek beazonosítása és jellemzése;
 - (b) a nyilvánosság bevonása;
 - (c) humán egészségügyi és környezeti kockázatok felmérése;
 - (d) a szennyezett területek következtében fellépő kockázatok kezelésének lehetőségei;
 - (e) költség-haszon elemzés; és
 - (f) az eredmények érvényesítése.
4. Bátorítjuk a Résztes Feleket arra, hogy együttműködjenek olyan stratégiák kidolgozásában és olyan tevékenységek végrehajtásában, amelyek a szennyezett területek beazonosítását, felmérését, rangsorolását, kezelését és szükség szerinti kármentesítését szolgálják.

13. cikk

Pénzügyi források és mechanizmus

1. Mindegyik Résztes Fél vállalja, hogy képességeinek megfelelően, nemzeti politikáival, prioritásaival, terveivel és programjaival összhangban erőforrásokat biztosít azon nemzeti tevékenységek számára, amelyek az Egyezmény végrehajtását szolgálják. Az ilyen erőforrások közé tartozhat a hazai finanszírozás, vonatkozó politikák, fejlesztési stratégiák és nemzeti költségvetések révén, valamint a kétoldalú vagy többoldalú finanszírozás, továbbá a magánszektor bevonása is.
2. Az Egyezmény fejlődő ország Résztes Felek általi végrehajtásának átfogó hatékonysága összefügg az ezen cikkben foglaltak hatékony végrehajtásával.
3. Sürgősen ösztönözzük a pénzügyi és műszaki segítségnyújtás, valamint a kapacitásépítés és technológiaátadás többoldalú, regionális és kétoldalú forrásait, hogy fokozzák és bővítsék a higannyal kapcsolatos tevékenységeiket a fejlődő ország Résztes Felek támogatása érdekében jelen Egyezmény pénzügyi forrásokkal, műszaki segítségnyújtással és technológiaátadással kapcsolatos végrehajtásában.
4. A Résztes Feleknek finanszírozással kapcsolatos lépéseik során teljes körűen figyelembe kell venniük a fejlődő kis szigetállamok vagy a legkevésbé fejlett országok mint Résztes Felek különleges igényeit és sajátos körülményeit.

5. A megfelelő, kiszámítható és időszerű pénzügyi erőforrások biztosításának érdekében az Egyezmény ezennel létrehoz egy Mechanizmust. A Mechanizmus támogatja a fejlődő ország Részes Feleket és átmeneti gazdaságú Részes Feleket az Egyezményből származó kötelezettségeik teljesítésében.

6. A Mechanizmusnak magában kell foglalnia:

(a) a Globális Környezeti Alap Vagyonkezelő Alapját, és

(b) egy speciális nemzetközi Programot a kapacitásépítés és műszaki segítségnyújtás támogatására.

7. A Globális Környezeti Alap Vagyonkezelő Alapjának, a Részes Felek Konferenciája megállapodásának megfelelően új, kiszámítható, megfelelő és időszerű pénzügyi forrásokat kell biztosítani az Egyezmény végrehajtási költségeinek támogatására. Jelen Egyezmény céljára a Globális Környezeti Alap Vagyonkezelő Alapját a Részes Felek Konferenciájának irányítása alatt kell működtetni, illetve az Alap annak tartozik elszámolással. A Részes Felek Konferenciájának iránymutatást kell nyújtania az átfogó stratégiákra, politikákra, program prioritásokra és a pénzügyi forrásokhoz való hozzáférési és felhasználási jogosultságokra vonatkozóan. A Részes Felek Konferenciájának emellett útmutatást kell adnia egy, a Globális Környezeti Alap Vagyonkezelő Alapjából támogatásra jogosult tevékenységi kategóriák tájékoztató jellegű listájának elkészítéséhez. A Globális Környezeti Alap Vagyonkezelő Alapjának forrásokat kell biztosítani a közösen megállapított globális környezeti haszon költségnövekményeire, valamint egyes kapacitásbővítési tevékenységek közösen megállapított teljes költségeinek fedezésére.

8. Egy tevékenység finanszírozása során, a Globális Környezeti Alap Vagyonkezelő Alapjának figyelembe kell vennie, hogy a javasolt tevékenység a költségeihez mérten milyen potenciális higanycsökkentéssel járhat.

9. Ezen Egyezmény céljára létrehozandó, a 6 (b) bekezdésben említett Program a Részes Felek Konferenciájának irányítása alatt fog működni, illetve annak tartozik elszámolással. A Részes Felek Konferenciájának első ülésén kell döntést hoznia a Programot befogadó intézményről, amelynek egy meglévő szervezetnek kell lennie, és a Részes Felek Konferenciájának iránymutatást kell nyújtania a Program számára, beleértve időtartamának meghatározását is. Minden Részes Fél és más érintett érdekelt fél önkéntes alapon pénzügyi forrásokat biztosíthat a Program számára.

10. A Részes Felek Konferenciájának és a Mechanizmusnak háttérrel nyújtó szervezeteknek a Részes Felek Konferenciájának első ülésén meg kell állapodniuk azokról a rendelkezésekről, amelyek a fenti bekezdéseket érvényre juttatják.

11. A Részes Felek Konferenciájának legkésőbb a harmadik ülésén, majd azt követően rendszeres időközönként felül kell vizsgálnia a finanszírozás mértékét, a Részes Felek Konferenciája által az e cikk értelmében létrehozott Mechanizmus működőképessé tételével megbízott szervezeteknek nyújtott iránymutatást, valamint a szervezetek hatékonyságát, és képességét arra, hogy megfelelően kezeljék a fejlődő ország Részes Felek és az átmeneti gazdaságú Részes Felek változó szükségleteit. Az ilyen felülvizsgálat alapján a Részes Felek Konferenciájának megfelelő intézkedéseket kell hoznia a Mechanizmus hatékonyságának növelése érdekében.

12. Minden Részes Fél a képességeinek megfelelően hozzájárulhat a Mechanizmushoz. A Mechanizmusnak ösztönöznie kell az erőforrások biztosítását egyéb forrásokból, beleértve a magánszektor is, és törekednie kell arra, hogy kiaknázzák az ilyen erőforrásokat az általa támogatott tevékenységekhez.

14. cikk

Kapacitásépítés, műszaki segítségnyújtás és technológiaátadás

1. A Részes Feleknek a képességeiknek megfelelően együtt kell működniük annak érdekében, hogy gondoskodjanak időszerű és megfelelő kapacitásépítésről és műszaki segítségnyújtásról a fejlődő ország Részes Felek számára, különösen a legkevésbé fejlett vagy fejlődő kis szigetállamok, valamint az átmeneti gazdaságú Részes Felek részére annak érdekében, hogy elősegítsék ezen Egyezményből eredő kötelezettségeik teljesítését.
2. Az 1. bekezdés és a 13. cikk szerinti kapacitásépítés és műszaki segítségnyújtás megvalósítható regionális, szubregionális és nemzeti megállapodások, ezen belül meglévő regionális és szubregionális központok révén is, vagy egyéb többoldalú vagy kétoldalú módon, valamint partnerségek, ezen belül a magánszektor bevonó partnerségek révén. A műszaki segítségnyújtás és annak megvalósítása hatékonyságát növelő célból, keresni kell az együttműködést és koordinációt más vegyi anyagokkal és a hulladékokkal kapcsolatos többoldalú környezetvédelmi megállapodásokkal.
3. A fejlett országnak számító Részes Feleknek és más Részes Feleknek a képességeikhez mérten a magánszektor és szükség szerint más érintett érdekelt támogatásával kell elősegíteniük és előmozdítaniuk a legkorszerűbb környezetkímélő alternatív technológiák fejlesztését, átadását és terjesztését, valamint az ahhoz való hozzáférést, a fejlődő ország Részes Felek, különösen a legkevésbé fejlett országok és a fejlődő kis szigetállamok, továbbá az átmeneti gazdaságú Részes Felek irányában, annak érdekében, hogy megerősítsék képességüket az Egyezmény hatékony végrehajtására.
4. A Részes Felek Konferenciája a második üléséig és azt követően rendszeres időközönként köteles, figyelembe véve a Részes Felek beadványait és jelentéseit - ideértve a 21. cikkben meghatározottakat és más érdekelt által adott információkat:
 - (a) mérlegelni a meglévő kezdeményezésekkel kapcsolatos információkat és az alternatív technológiákkal összefüggésben elért előrehaladást;
 - (b) mérlegelni a Részes Felek – különösen a fejlődő ország Részes Felek – alternatív technológiák iránti igényeit; és
 - (c) beazonosítani a Részes Felek – különösen a fejlődő ország Részes Felek – által a technológiaátadás terén tapasztalt kihívásokat.
5. A Részes Felek Konferenciájának javaslatokat kell tennie a kapacitásépítés, műszaki segítségnyújtás és technológiaátadás e cikk értelmében történő fokozására.

15. cikk

Végrehajtási és Megfelelőségi Bizottság

1. Az Egyezmény ezennel létrehoz egy mechanizmust, melynek része egy, a Részes Felek Konferenciájának alárendelt szerveként működő Bizottság, annak érdekében, hogy az elősegítse az Egyezmény minden rendelkezésének végrehajtását, valamint felülvizsgálja azok betartását. A mechanizmusnak, beleértve a Bizottságot, jellegét tekintve elősegítő szerepűnek kell lennie és különös figyelemmel kell lennie a Részes Felek nemzeti képességeire és körülményeire.
2. A Bizottságnak elő kell mozdítania az Egyezmény minden rendelkezésének végrehajtását, és felül kell vizsgálnia ezek betartását. A Bizottságnak az egyedi és rendszerszintű végrehajtási és megfelelőségi kérdéseket is meg kell vizsgálnia, valamint szükség esetén javaslatokat terjesztenie a Részes Felek Konferenciája elé.

3. A Bizottságnak 15 tagból kell állnia, akiket a Részes Felek jelölnek és a Részes Felek Konferenciája választ meg, mely ennek során megfelelően figyelembe veszi az Egyesült Nemzetek Szervezetének öt régiójára alapozott kiegyenlített földrajzi képviseletet; az első tagokat a Részes Felek Konferenciájának első ülésén kell megválasztania, majd ezt követően, az 5. cikk értelmében a Részes Felek Konferenciája által jóváhagyott eljárásrenddel összhangban; a Bizottság tagjainak az Egyezményvel összefüggő valamely területen jártasnak kell lenniük és megfelelő szakmai egyensúlyt képviselniük.

4. A Bizottság az alábbiak alapján mérlegelheti az ügyeket:

- (a) bármely Részes Fél írásbeli beadványai saját megfelelőségét illetően;
- (b) a 21. cikk szerinti nemzeti jelentések; és
- (c) a Részes Felek Konferenciájának kérelmei.

5. A Bizottságnak ki kell dolgoznia saját eljárásrendjét, amelyet a Részes Felek Konferenciájának második ülésén kell jóváhagynia; a Részes Felek Konferenciája további hatásköröket is elfogadhat a Bizottság számára.

6. A Bizottságnak minden erőfeszítést meg kell tennie annak érdekében, hogy javaslatait konszenzussal fogadja el. Amennyiben a konszenzus kialakítására tett erőfeszítések eredménytelenek és nem sikerül megegyezésre jutni, a javaslatokat végső megoldásként az ülésen jelen lévő és szavazó tagok háromnegyedes többségű szavazatával kell elfogadni a tagok kétharmados határozatképessége alapján.

16. cikk

Egészségügyi szempontok

1. Ösztönözzük a Részes Feleket:

(a) stratégiák és programok kidolgozásának és megvalósításának előmozdítására a kockázatnak kitett népesség – különösen a sérülékeny népességcsoportok – beazonosítása és védelme érdekében, amely stratégiák és programok magukban foglalhatják a higany- és higanyvegyület-kitettségre vonatkozó tudományos alapú egészségügyi útmutatások elfogadását, valamint szükség szerint a higanykitettség csökkentésére irányuló célkitűzések meghatározását, továbbá – a közegészségügyi és egyéb érintett ágazatok részvételével – a közoktatást;

(b) a munkahelyi higany- és higanyvegyület-kitettséggel kapcsolatos tudományos alapú oktatási és megelőzési programok kidolgozásának és megvalósításának előmozdítására;

(c) a megfelelő egészségügyi szolgáltatás előmozdítására a higany- és higanyvegyület-kitettség megelőzése és az ez által érintett népességcsoportok kezelése és gondozása érdekében; és

(d) szükség szerint intézményi és egészségügyi szakkapacitások létrehozására és megerősítésére a higany- és higanyvegyület-kitettséggel kapcsolatos egészségügyi kockázatok megelőzése, felismerése, kezelése és nyomon követése érdekében.

2. A Részes Felek Konferenciájának az egészségügyi kérdések vagy tevékenységek mérlegelése során:

(a) egyeztetnie kell, és együtt kell működnie az Egészségügyi Világszervezettel, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel és szükség szerint más érintett kormányközi szervezetekkel; és

(b) elő kell mozdítania az Egészségügyi Világszervezettel, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel és szükség szerint más érintett kormányközi szervezetekkel történő együttműködést és információcserét.

17. cikk

Információcsere

1. Mindegyik Résztes Fél köteles elősegíteni a következők cseréjét:

(a) tudományos, műszaki, gazdasági és jogi információk a higanyra és higanyvegyületekre vonatkozóan, ezen belül toxikológiai, ökotoxikológiai és biztonsági információk;

(b) információk a higany és higanyvegyületek előállításának, felhasználásának, kereskedelmének, - légköri, valamint talajba és vízbe történő - kibocsátásának csökkentésével vagy megszüntetésével kapcsolatban;

(c) információk az alábbiak műszakilag és gazdaságilag életképes alternatíváiról:

(i) hozzáadott higanyt tartalmazó termékek;

(ii) higanyt vagy higanyvegyületeket alkalmazó gyártási eljárások; és

(iii) higanyt vagy higanyvegyületeket a légkörbe, valamint talajba és vízbe kibocsátó tevékenységek és eljárások;

ezen belül információk az ilyen alternatívák egészségügyi és környezeti kockázatairól, valamint gazdasági és társadalmi költségeiről és hasznairól; és

(d) epidemiológiai információk a higany- és higanyvegyület-kitettséggel összefüggő egészségügyi hatásokról, szoros együttműködésben az Egészségügyi Világszervezettel és szükség szerint más érintett szervezetekkel.

2. A Résztes Felek közötti, 1. bekezdés szerinti információcsere történhet közvetlenül, a Titkárságon keresztül, vagy szükség szerint más érintett szervezetekkel, ezen belül a vegyi anyagokkal és hulladékokkal kapcsolatos egyezmények titkárságaival együttműködésben.

3. A Titkárságnak elő kell segítenie az együttműködést az e cikkben említett információcsere terén, továbbá az érintett szervezetekkel, ezen belül a többoldalú környezetvédelmi megállapodások és más nemzetközi kezdeményezések titkárságaival. A Résztes Felektől származó információkon kívül ezen információk magukban kell, hogy foglalják a higany terén szakértelemmel rendelkező kormányközi és nem kormányzati szervezetektől, valamint az ilyen szakértelemmel rendelkező nemzeti és nemzetközi intézményektől kapott információkat is.

4. Mindegyik Résztes Félnek ki kell neveznie egy nemzeti kapcsolattartót az Egyezmény hatálya alatt folytatott információcsere céljából, és ezen belül az importáló Résztes Felek 3. cikk szerinti tájékoztatása vonatkozásában is.

5. Jelen Egyezmény alkalmazásában az emberek egészségével és biztonságával, és a környezettel kapcsolatos információkat nem lehet bizalmasnak tekinteni. Az Egyezmény hatálya alatt egyéb információkat kicserélő Résztes Feleknek, kölcsönös megállapodásuknak megfelelően minden bizalmas információt meg kell védeniük.

18. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása, társadalmi tudatosság és oktatás

1. A képességeinek megfelelően mindegyik Résztes Fél köteles előmozdítani és elősegíteni:

(a) az alábbiakkal kapcsolatban rendelkezésre álló információk nyilvánosságra hozatalát:

- (i) a higany és higanyvegyületek egészségügyi és környezeti hatásai;
- (ii) a higany és higanyvegyületek alternatívái;
- (iii) a 17. cikk 1. bekezdésében meghatározott témák;
- (iv) a 19. cikk szerinti kutatási, fejlesztési és nyomon követési tevékenységeinek eredményei; és
- (v) a jelen Egyezményből származó kötelezettségei teljesítését szolgáló tevékenységek;

(b) a higany- és higanyvegyület-kitettség emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásaival kapcsolatos oktatást, képzést és társadalmi tudatosságot, szükség szerint az érintett kormányközi és nem kormányzati szervezetekkel és a sérülékeny népességcsoportokkal együttműködve.

2. Mindegyik Résztes Félnek a meglévő mechanizmusokat kell felhasználnia, vagy mérlegelnie kell mechanizmusok, így például ahol alkalmazható, szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási nyilvántartások kifejlesztését, az emberi tevékenységek révén a légkörbe, valamint talajba és vízbe kibocsátott, vagy ártalmatlanított higany és higanyvegyületek éves becsült mennyiségére vonatkozó információk összegyűjtése és terjesztése érdekében.

19. cikk

Kutatás, fejlesztés és nyomonkövetés

1. A Résztes Feleknek törekedniük kell arra, hogy sajátos körülményeiket és képességeiket figyelembe véve együttműködjenek a következők fejlesztésében és javításában:

(a) leltárok a higany és higanyvegyületek használatáról, fogyasztásáról, és ezek antropogén eredetű légköri valamint vízbe és talajba történő kibocsátásairól;

(b) a higany és higanyvegyületek koncentrációjának modellezése és földrajzilag reprezentatív nyomon követése a sérülékeny népességcsoportokban és a környezeti közegekben, ezen belül az élő közegekben, így például a halakban, tengeri emlősökben, tengeri teknősökben és madarakban, továbbá együttműködés az érdemi és megfelelő minták begyűjtésében és cseréjében;

(c) a higany és higanyvegyületek emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásainak, valamint emellett a társadalmi, gazdasági és kulturális hatásoknak a felmérése, különösen a sérülékeny népességcsoportok vonatkozásában;

(d) harmonizált módszertanok az (a), (b) és (c) albekezdés értelmében végzett tevékenységekhez;

(e) információ a higany és a higanyvegyületek környezeti körforgásáról, terjedéséről (ezen belül nagy távolságokra történő terjedésről és kiülepedésről), átalakulásáról és sorsáról többféle ökoszisztémában, megfelelően figyelembe véve az antropogén eredetű és a természetes - légköri, valamint talajba és vízbe történő - higanykibocsátások közötti különbségeket és a higany újramobilizálódását a múltban képződött kiülepedésekből;

(f) információk a higany és higanyvegyületek, valamint a hozzáadott higanyt tartalmazó termékek forgalmazásáról és kereskedelméről;

(g) információ és kutatás a higanymentes termékek és eljárások műszaki és gazdasági elérhetőségével, valamint azokkal a legjobb elérhető technikákkal és legjobb környezetvédelmi gyakorlatokkal kapcsolatban, amelyek a higany és higanyvegyületek - légköri, valamint talajba és vízbe történő - kibocsátásának csökkentését és nyomon követését szolgálják.

2. Ahol szükséges, az 1. bekezdésben beazonosított tevékenységek végzése során a Részleges Feleknek építeniük kell a meglévő nyomon követési hálózatokra és kutatási programokra.

20. cikk

Végrehajtási tervek

1. Egy kezdeti felmérést követően hazai körülményeik figyelembevételével mindegyik Részleges Fél kidolgozhat és végrehajthat egy tervet, az Egyezményből származó kötelezettségei teljesítése érdekében. Amint kidolgozásra került, minden ilyen tervet meg kell küldeni a Titkárságnak.

2. Hazai körülményeinek figyelembevételével és a Részleges Felek Konferenciájától kapott iránymutatásra vagy egyéb vonatkozó útmutatásra hivatkozással mindegyik Részleges Fél felülvizsgálhatja és frissítheti a végrehajtási tervét.

3. Az 1. és 2. bekezdés szerinti feladat elvégzése során a Részleges Feleknek nemzeti szinten egyeztetniük kell az érdekelttekkel, annak érdekében, hogy elősegítsék végrehajtási tervük kidolgozását, megvalósítását, felülvizsgálatát és frissítését.

4. A Részleges Felek regionális terveket is koordinálhatnak az Egyezmény végrehajtásának elősegítése érdekében.

21. cikk

Jelentéstétel

1. A Titkárságon keresztül mindegyik Részleges Félnek jelentést kell tennie a Részleges Felek Konferenciájára felé azokról az intézkedésekről, amelyeket az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása érdekében hozott, valamint az intézkedések hatékonyságáról és az Egyezmény célkitűzéseinek teljesítése során jelentkező lehetséges kihívásokról.

2. Mindegyik Részleges Félnek jelentésébe bele kell foglalnia a jelen Egyezmény 3., 5., 7., 8. és 9. cikkében előírt információkat.

3. A Részleges Felek Konferenciájának első ülésén döntést kell hoznia a jelentések elkészítésének a Felek által követendő időzítéséről és formátumáról, figyelembe véve azt, hogy kívánatos-e a jelentéstétel összehangolása a vegyi anyagokkal és hulladékokkal kapcsolatos más vonatkozó egyezményekkel.

22. cikk

A hatékonyság értékelése

1. A Részres Felek Konferenciájának első alkalommal az Egyezmény hatálybalépése után legkésőbb hat évvel, majd azt követően az általa meghatározott rendszeres időközönként kell értékelnie az Egyezmény hatékonyságát.
2. Az értékelés elősegítése érdekében a Részres Felek Konferenciájának első ülésén kezdeményeznie kell olyan megállapodások kidolgozását, amelyek segítségével összehasonlítható nyomon követési adatokat gyűjt a higany és higanyvegyületek előfordulásáról és mozgásáról a környezetben, valamint a higany és higanyvegyületek koncentrációja terén az élő közegekben és sérülékeny népességcsoportokban megfigyelt trendekről.
3. Az értékelést a rendelkezésre álló tudományos, környezeti, műszaki, pénzügyi és gazdasági információk, és ezen belül az alábbiak alapján kell elvégezni:
 - (a) a 2. bekezdés alapján a Részres Felek Konferenciájának benyújtott jelentések és egyéb nyomon követési információk;
 - (b) a 21. cikk értelmében benyújtott jelentések;
 - (c) a 15. cikk értelmében szolgáltatott információk és tett javaslatok; és
 - (d) jelentések és egyéb vonatkozó információk az ezen Egyezmény által létrehozott finanszírozási, technológiaátadási és kapacitásépítési megállapodások működéséről.

23. cikk

A Részres Felek Konferenciája

1. Jelen Egyezmény létrehozza a Részres Felek Konferenciáját.
2. A Részres Felek Konferenciájának első ülését az Egyesült Nemzetek Szervezete Környezetvédelmi Programja főigazgatójának kell összehívnia legkésőbb az Egyezmény hatálybalépésétől számított egy éven belül. Ezt követően a Részres Felek Konferenciájának rendszeres üléseit az általa meghatározandó rendszeres időközönként kell megtartani.
3. A Részres Felek Konferenciájának rendkívüli üléseit a Konferencia által szükségesnek ítélt egyéb időpontokban, vagy bármely Részres Fél írásbeli kérelmére össze kell hívni, feltéve, hogy – hat hónapon belül azt követően, hogy a Titkárság tájékoztatja a Részres Feleket a kérelemlről – a kérelmet a Részres Felek legalább egyharmada támogatja.
4. A Részres Felek Konferenciájának konszenzus útján kell megállapítania és elfogadnia első ülésén saját maga és minden alárendelt szerve eljárásrendjét és pénzügyi szabályzatát, valamint a Titkárság működését meghatározó pénzügyi rendelkezéseket.
5. A Részres Felek Konferenciájának folyamatosan felül kell vizsgálnia és értékelnie jelen Egyezmény végrehajtását. El kell látnia az Egyezmény által ráruházott feladatokat és ebből a célból köteles:
 - (a) létrehozni azokat az alárendelt szerveket, amelyeket az Egyezmény végrehajtása szempontjából szükségesnek tekint;
 - (b) ahol szükséges, együttműködni az illetékes nemzetközi szervezetekkel, valamint kormányzati és nem kormányzati szervezetekkel;

(c) rendszeresen felülvizsgálni a számára és a Titkárság számára a 21. cikk értelmében rendelkezésre bocsátott minden információt;

(d) mérlegelni minden javaslatot, amelyet a Végrehajtási és Megfelelőségi Bizottság elébe terjeszt;

(e) mérlegelni és fogatosítani minden további olyan lépést, amelyre ezen Egyezmény célkitűzéseinek elérése érdekében szükség lehet; és

(f) a 4. és 5. cikk értelmében felülvizsgálni az A. és a B. mellékletet.

6. Az Egyesült Nemzetek Szervezete, annak szakosított intézményei és a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség, valamint bármely állam, amely nem Részes Fele a jelen Egyezménynek, megfigyelőként képviseltetheti magát a Részes Felek Konferenciájának ülésein. A jelen Egyezmény tárgyát képező kérdésekben illetékes, minden olyan nemzeti vagy nemzetközi, kormányzati vagy nem kormányzati szervezet vagy intézmény, amely tájékoztatta a Titkárságot arról a kívánságáról, hogy megfigyelőként képviseltetné magát a Részes Felek Konferenciájának valamely ülésén, erre engedélyt kaphat, kivéve a jelen lévő Részes Felek legalább egyharmadának ellenzése esetén. A megfigyelők jóváhagyására és részvételére vonatkozóan a Részes Felek Konferenciája által elfogadott eljárásrendet kell alkalmazni.

24. cikk

Titkárság

1. Jelen Egyezmény létrehozza a Titkárságot.

2. A Titkárság feladatai a következők:

(a) a Részes Felek Konferenciája és az alárendelt szervei üléseinek megszervezése és számukra szükség szerint szolgáltatások nyújtása;

(b) jelen Egyezmény végrehajtásában a Részes Feleknek nyújtandó segítség kérelemre történő előmozdítása, különösen a fejlődő és átmeneti gazdaságú Részes Felek esetében;

(c) a koordináció szükség szerinti biztosítása az érintett nemzetközi szervek – különösen egyéb, vegyi anyagokkal vagy hulladékokkal kapcsolatos egyezmények – titkárságaival;

(d) a Részes Feleknek történő segítségnyújtás jelen Egyezmény végrehajtásával kapcsolatos információcsere vonatkozásában;

(e) a 15. és 21. cikk értelmében szolgáltatott és egyéb rendelkezésre álló információk alapján időszakos jelentések kidolgozása és hozzáférhetővé tétele a Részes Felek számára;

(f) a Részes Felek Konferenciájának átfogó irányítása alatt olyan hivatali és szerződéses megállapodások megkötése, amelyek a Titkárság feladatainak hatékony ellátásához szükségesek; és

(g) jelen Egyezményben meghatározott egyéb titkársági feladatok és a Részes Felek Konferenciája által megállapított esetleges egyéb feladatok ellátása.

3. Jelen Egyezménnyel kapcsolatos titkársági funkciókat az Egyesült Nemzetek Szervezete Környezetvédelmi Programja főigazgatójának kell ellátnia, kivéve, ha a Részes Felek Konferenciája a jelen lévő és szavazó Felek háromnegyedes többségével úgy dönt, hogy egy vagy több más nemzetközi szervezetre bízza a titkársági feladatokat.

4. A Résztes Felek Konferenciája a megfelelő nemzetközi szervezetekkel konzultálva fokozott együttműködést és koordinációt biztosíthat a Titkárság és a vegyi anyagokkal és hulladékokkal kapcsolatos más egyezmények titkárságai között. A Résztes Felek Konferenciája a megfelelő nemzetközi szervezetekkel konzultálva további útmutatást adhat e kérdésben.

25. cikk

A vitás kérdések rendezése

1. A Résztes Feleknek az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos bármely vitát tárgyalások vagy az általuk választott egyéb békés eszköz útján kell rendezniük.

2. Minden olyan Résztes Fél, amely nem regionális gazdasági integrációs szervezet, jelen Egyezmény megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor vagy az ahhoz való csatlakozáskor, vagy bármely későbbi időpontban a Letéteményeshez írásban benyújtott okmányban nyilatkozhat arról, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos mindennemű vita tekintetében kötelezőnek ismeri el a vitás kérdések rendezésének következő módjai közül az egyiket vagy mindkettőt az ugyanilyen kötelezettséget vállaló bármely más Felekkel szemben:

(a) választottbírói eljárás az E. melléklet I. részében meghatározott eljárással összhangban;

(b) a vitás kérdésnek a Nemzetközi Bíróság elé terjesztése.

3. Az a Résztes Fél, amely regionális gazdasági integrációs szervezet, azonos hatályú nyilatkozatot tehet a 2. bekezdés szerinti választottbíráskodás tekintetében.

4. A 2. vagy 3. bekezdés alapján tett nyilatkozatnak mindaddig hatályban kell maradnia, amíg a benne foglalt feltételeknek megfelelően hatályát nem veszti, vagy a visszavonásáról szóló írásbeli értesítésnek a Letéteményeshez való benyújtásától számított három hónapig.

5. A nyilatkozat érvényességének lejártá, a visszavonásról szóló értesítés, vagy új nyilatkozat tétele semmiképpen sem érintheti a választottbírói eljárás vagy a Nemzetközi Bíróság előtt folyamatban levő ügyeket, kivéve, ha a vitában érintett felek ettől eltérően állapodnak meg.

6. Ha a vitában érintett felek a 2. vagy 3. bekezdés értelmében nem ugyanazt a vitarendezési módot fogadták el, és ha nem voltak képesek vitájukat az attól az időponttól számított 12 hónapon belül az 1. bekezdésben említett módokon rendezni, amikor valamely Résztes Fél értesített egy másik Résztes Felet arról, hogy vita áll fenn közöttük, a vitát az abban érintett bármely fél kérésére egyeztető bizottság elé kell terjeszteni. Az e cikk szerinti egyeztetések vonatkozásában az E. melléklet II. részében ismertetett eljárást kell alkalmazni.

26. cikk

Az Egyezmény módosítása

1. Jelen Egyezmény módosítását bármely Résztes Fél javasolhatja.

2. Jelen Egyezmény módosítását a Résztes Felek Konferenciájának valamely ülésén kell elfogadni. Bármely javasolt módosítás szövegéről a Titkárságnak legalább hat hónappal azelőtt az ülés előtt kell a Résztes Feleket értesítenie, amelyen a módosítást elfogadásra

javasolják. A Titkárságnak emellett értesítenie kell a javasolt módosításról jelen Egyezmény aláíróit és tájékoztatnia a Letéteményest.

3. A Részres Feleknek minden erőfeszítést meg kell tenniük annak érdekében, hogy jelen Egyezmény bármely módosítására irányuló javaslatra vonatkozóan az egyetértés konszenzussal szülessen meg. Amennyiben a konszenzus kialakítására tett erőfeszítések eredménytelenek, és nem sikerül megegyezésre jutni, akkor a módosítás elfogadásához - végső megoldásként - az ülésen jelen lévő és szavazó Részres Felek háromnegyedes szavazati többsége szükséges.

4. A Letéteményesnek megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás céljából valamennyi Részres Felet tájékoztatnia kell a módosításról.

5. Valamely módosítás megerősítéséről, elfogadásáról vagy jóváhagyásáról a Letéteményest írásban kell értesíteni. A 3. bekezdésnek megfelelően elfogadott módosítás az azt rájuk nézve kötelező érvényüként elfogadó Részres Felek tekintetében a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratoknak azon Részres Felek legalább háromnegyede által történő letétbe helyezésének időpontjától számított kilencvenedik napon lép hatályba, akik a módosítás elfogadásakor Részres Felek voltak. Ezt követően a módosítás bármely más Részres Fél tekintetében az attól számított 90. napon lép hatályba, amikor az adott Részres Fél letétbe helyezte a módosítás megerősítéséről, elfogadásáról vagy jóváhagyásáról szóló okiratot.

27. cikk

Mellékletek elfogadása és módosítása

1. Jelen Egyezmény mellékletei annak szerves részét képezik, és az Egyezményre való hivatkozások – kifejezett egyébirányú rendelkezés hiányában – egyidejűleg az Egyezmény valamennyi mellékletére történő hivatkozást jelentenek.

2. Az Egyezmény hatálybalépését követően elfogadott újabb mellékleteknek eljárási, tudományos, műszaki vagy igazgatási kérdésekre kell korlátozódniuk.

3. Az Egyezmény újabb mellékleteire vonatkozó minden javaslat, elfogadás és hatálybalépés tekintetében az alábbi eljárást kell alkalmazni:

(a) újabb mellékleteket a 26. cikk 1-3. bekezdéseiben meghatározott módon kell javasolni és elfogadni;

(b) minden olyan Részres Fél, amely egy új mellékletet nem tud elfogadni, a Letéteményes által az újabb melléklet elfogadásáról kiadott közlemény időpontjától számított egy éven belül köteles erről írásban értesíteni a Letéteményest. A Letéteményesnek haladéktalanul tájékoztatnia kell valamennyi Részres Felet a hozzá érkezett ilyen értesítésekről. Egy Részres Fél bármely időpontban írásban értesítheti a Letéteményest arról, hogy visszavonja előző értesítését valamely újabb melléklet el nem fogadásáról, és ez a melléklet a továbbiakban az adott Részres Fél tekintetében a (c) albekezdésnek megfelelően lép hatályba; és

(c) az újabb mellékletnek minden olyan Részres Fél tekintetében, amely nem küldött a (b) albekezdés rendelkezéseinek megfelelően értesítést annak el nem fogadásáról, a Letéteményes által a melléklet elfogadásáról kiadott közlemény keltétől számított egy év elteltével kell hatályossá válnia.

4. A jelen Egyezmény mellékleteinek módosítását célzó előterjesztésre, annak elfogadására és hatálybalépésére ugyanolyan eljárási szabályoknak kell érvényesülniük,

mint az Egyezmény újabb mellékleteinek előterjesztésére, elfogadására és hatálybalépésére nézve, kivéve azt az esetet, amikor egy melléklet módosítása nem léphet hatályba azon Résztes Felek tekintetében, akik a 30. cikk 5. bekezdésével összhangban nyilatkozatot tettek a melléklet módosítására vonatkozólag, amely esetben bármely ilyen módosításnak az adott Résztes Fél tekintetében a módosításra vonatkozó megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy a csatlakozásról szóló okmányoknak a Letéteményesnél történő letétbe helyezését követő kilencvenedik napon kell hatályossá válnia.

5. Ha egy újabb melléklet vagy egy melléklet módosítása összefüggésben áll az Egyezmény valamely módosításával, az újabb melléklet vagy a módosítás mindaddig nem léphet hatályba, amíg az Egyezmény módosítása hatályba nem lép.

28. cikk

Szavazati jog

1. Az Egyezmény minden Résztes Fele egy szavazattal rendelkezhet, kivéve, ahogy arról a 2. bekezdés rendelkezik.

2. Regionális gazdasági integrációs szervezetek azon ügyekben, amelyek saját hatáskörükbe tartoznak, szavazati jogot annyi szavazattal gyakorolhatnak, ahány tagállamuk Résztes Fele jelen Egyezménynek. Az ilyen szervezet nem gyakorolhatja szavazati jogát, ha bármely tagállama maga él szavazati jogával, és ez fordítva is érvényesül.

29. cikk

Aláírás

Jelen Egyezmény 2013. október 10-én és 11-én a Japánban található Kumamoto-ban, majd azt követően 2014. október 9-ig az Egyesült Nemzetek Szervezetének New York-i központjában áll nyitva aláírásra valamennyi állam és regionális gazdasági integrációs szervezet számára.

30. cikk

Megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás

1. Jelen Egyezményt az államok és a regionális gazdasági integrációs szervezetek megerősítik, elfogadják vagy jóváhagyják. Az Egyezmény aláírására nyitva álló időszak lezárultát követő naptól kezdve az Egyezmény az államok és regionális gazdasági integrációs szervezetek számára nyitva áll csatlakozásra. A megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy a csatlakozásról szóló okiratokat a Letéteményesnél kell letétbe helyezni.

2. Minden olyan regionális gazdasági integrációs szervezetet, amely a nélkül válik az Egyezmény részes felévé, hogy bármely tagja Résztes Fél lenne, köti az Egyezmény értelmében keletkező minden kötelezettség. Abban az esetben, ha egy ilyen szervezetnek egy vagy több tagállama jelen Egyezménynek a Résztes Fele, a szervezet és a tagállamai kötelesek döntést hozni az Egyezményből fakadó kötelezettségeik teljesítését érintő felelősségükről. Ilyen esetekben a szervezet és tagállamai nem gyakorolhatják egyidejűleg a jelen Egyezmény alapján őket megillető jogokat.

3. A regionális gazdasági integrációs szervezeteknek a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy a csatlakozásról szóló okirataikban nyilatkozniuk kell az Egyezmény által szabályozott ügyekkel kapcsolatos hatáskörükről. E szervezetek hatáskörük bármilyen

lényegi változásáról kötelesek a Letéteményest is, az pedig erről Résztes Feleket tájékoztatni.

4. Minden államot vagy regionális gazdasági integrációs szervezetet bátorítunk, hogy az Egyezmény megerősítésekor, elfogadásakor, jóváhagyásakor vagy az ahhoz történő csatlakozáskor tájékoztassák a Titkárságot az Egyezmény megvalósítását szolgáló intézkedéseikről.

5. Megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy a csatlakozásról szóló okiratában bármely Résztes Fél nyilatkozhat arról, hogy egy melléklet bármely módosítása csak azt követően válhat hatályossá számára, miután ennek vonatkozásában letétbe helyezte megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy a csatlakozásról szóló okiratát.

31. cikk

Hatálybalépés

1. Jelen Egyezmény az ötvenedik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozó okirat letétbe helyezésének napjától számított kilencvenedik napon lép hatályba.

2. Minden olyan állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet, amely az ötvenedik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozó okirat letétbe helyezése után erősíti meg, fogadja el, hagyja jóvá vagy csatlakozik az Egyezményhez, azok tekintetében az Egyezmény az azt követő időponttól számított kilencvenedik napon lép hatályba, hogy az adott állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy a csatlakozásról szóló okiratát letétbe helyezte.

3. Az 1. és 2. bekezdés szempontjából a regionális gazdasági integrációs szervezet által letétbe helyezett okiratot nem lehet az említett szervezet tagállamai által letétbe helyezett okiratként figyelembe venni.

32. cikk

Fenntartások

Jelen Egyezményhez semmilyen fenntartás nem tehető.

33. cikk

Felmondás

1. A Résztes Fél a Letéteményes írásbeli értesítése mellett bármikor felmondhatja jelen Egyezményt három évvel azt követően, hogy az Egyezmény az adott Résztes Fél tekintetében hatályossá vált.

2. Bármely ilyen felmondás a felmondásra vonatkozó értesítés Letéteményes általi átvételétől számított egy év elteltével vagy a felmondásra vonatkozó értesítésben esetlegesen meghatározott későbbi időpontban válik hatályossá.

34. cikk

A Letéteményes

Jelen Egyezmény Letéteményese az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkára.

35. cikk

Hiteles szövegek

Jelen Egyezmény eredeti példányát, amelynek arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol szövege egyaránt hiteles, a Letéteményesnél kell letétbe helyezni.

FENTIÉK HITELEÜL az erre megfelelően feljogosított alulírottak aláírták az Egyezményt.

Kelt a Japánban található Kumamoto-ban, a kétezer-tizenharmadik év október havának tizedik napján.

A. melléklet

Hozzáadott higanyt tartalmazó termékek

Nem tartoznak e melléklet hatálya alá az alábbi termékek:

- (a) azok a termékek, amelyek polgári védelmi és katonai alkalmazásokhoz nélkülözhetetlenek;
- (b) kutatási, műszerkalibrálási termékek referenciaszabványként történő felhasználásra;
- (c) ha nem áll rendelkezésre megvalósítható higanymentes helyettesítő alternatíva, az elektronikus kijelzőkhöz és mérőeszközökhöz használt kapcsolók és relék, hidegkatódos fluoreszcens lámpák és külső elektródos fluoreszcens lámpák (CCFL és EEFL);
- (d) tradicionális vagy vallásos gyakorlatok során használt termékek; és
- (e) azok az oltóanyagok, amelyek tartósítószerként tiomerzált tartalmaznak.

I. rész: A 4. cikk 1. bekezdése alá tartozó termékek

Hozzáadott higanyt tartalmazó termékek	Az az időpont, amely után a termék gyártása, importja és exportja nem engedélyezett (kivezetési időpont)
Akkumulátorok, kivéve a 2%-nál alacsonyabb higanytartalmú cink ezüst-oxid gombelemek, és a 2%-nál alacsonyabb higanytartalmú cink-levegő gombelemeket	2020
Kapcsolók és relék, kivéve a nagyon nagy pontosságú ellenállás- és veszteségmérő hidak és a nagyfrekvenciás rádiófrekvenciás kapcsolók és relék olyan nyomon követő és ellenőrző műszerekben, amelyek hidankénti, kapcsolónkénti vagy relékénti maximális higanytartalma 20 mg	2020
Olyan általános világítási célt szolgáló kompakt fluoreszcens lámpák (CFL-ek), amelyek teljesítménye 30 W vagy az alatti, és a higanytartalom égőnként meghaladja az 5 mg-ot	2020
Általános világítási célt szolgáló lineáris fluoreszcens lámpák (LFL-ek): (a) Háromsávós foszfor, < 60 W, egy lámpa higanytartalma > 5 mg; (b) Halofoszfát foszfor, ≤ 40 W, egy lámpa higanytartalma > 10 mg;	2020
Általános világítási célt szolgáló nagynyomású higanygőz lámpák (HPMV)	2020
Az elektronikus kijelzőkhöz használt hidegkatódos fluoreszcens lámpákban és külső elektródos fluoreszcens lámpákban (CCFL és EEFL) lévő higany; (a) rövid (≤ 500 mm), és egy lámpa higanytartalma > 3,5 mg (a) közepes hosszúságú (> 500 mm és ≤ 1500 mm), és egy lámpa higanytartalma > 5 mg (a) hosszú (> 1500 mm), és egy lámpa higanytartalma > 13 mg	2020
Kozmetikumok (1 ppm-et meghaladó higanytartalommal), ezen belül	2020

Hozzáadott higanyt tartalmazó termékek	Az az időpont, amely után a termék gyártása, importja és exportja nem engedélyezett (kivezetési időpont)
bőrvilágosító szappanok és krémek, nem ideértve azokat a szemkörnyéki kozmetikumokat, amelyekben a higanyt tartósítószerként használják és nem áll rendelkezésre más hatékony és biztonságos tartósítószer annak helyettesítésére ^{1/}	
Növényvédő szerek, biocidok és helyi alkalmazású fertőtlenítő szerek	2020
Az alábbi nem elektronikus mérőeszközök, kivéve a nagyméretű berendezésekbe beépített nem elektronikus mérőeszközöket vagy azokat, amelyeket nagy pontosságú mérésekhez alkalmaznak, és ahol nem áll rendelkezésre megfelelő higanymentes alternatíva: (a) légnyomásmérők; (b) nedvességmérők; (c) nyomásmérők; (d) hőmérők; (e) vérnyomásmérők.	2020

^{1/} A cél az, hogy ne tartozzanak ide a nyomokban higanyszennyezést tartalmazó kozmetikumok, szappanok vagy krémek.

II. rész: A 4. cikk 3. bekezdése alá tartozó termékek

Hozzáadott higanyt tartalmazó termékek	Rendelkezések
Fogászati amalgám	<p>A Résztes Felek által a fogászati amalgám használatának fokozatos megszüntetése érdekében meghozandó intézkedések során figyelembe kell venni a Résztes Felek nemzeti körülményeit és a vonatkozó nemzetközi iránymutatást, valamint az alábbi felsorolásból két vagy több intézkedést kell magukba foglalniuk:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) olyan nemzeti célkitűzések meghatározása, amelyek célja a fogszuvasodás megelőzése és az egészség megőrzése, ezáltal minimálisra csökkentve a foghelyreállítási igényeket; (ii) olyan nemzeti célkitűzések meghatározása, amelyek a felhasználásának minimalizálását célozzák; (iii) a foghelyreállítás terén a költséghatékony és klinikailag hatásos higanymentes alternatívák alkalmazásának előmozdítása; (iv) a minőségi higanymentes foghelyreállító anyagok kutatásának és fejlesztésének előmozdítása; (v) a reprezentatív szakmai szervezetek és fogászati iskolák ösztönzése fogász szakemberek és tanulók számára történő oktatás és továbbképzés biztosítására, a

	<p>higanymentes foghelyreállítási alternatívák és a legjobb kezelési gyakorlatok előmozdítása terén;</p> <p>(vi) az olyan biztosítási politikák és programok visszafogása, amelyek a higanymentes foghelyreállítással szemben a fogászati amalgám használatát részesítik előnyben;</p> <p>(vii) az olyan biztosítási politikák és programok ösztönzése, amelyek a fogászati amalgám használatával szemben a foghelyreállítás minőségi alternatíváit részesítik előnyben;</p> <p>(viii) a fogászati amalgám használatának a kapszulázott kiserelésre korlátozása;</p> <p>(ix) a legjobb környezetvédelmi gyakorlatok alkalmazásának előmozdítása a fogászati létesítményekben a higany és higanyvegyületek vizekbe és talajba történő kibocsátásának csökkentése érdekében.</p>
--	--

B. melléklet

Higanyt vagy higanyvegyületeket alkalmazó gyártási eljárások

I. rész: Az 5. cikk 2. bekezdése alá tartozó eljárások

Higany és higanyvegyületek gyártási folyamatai	Kivezetési időpont
Alkáli klórgyártás	2025
Olyan acetaldehid gyártás, amelynek során katalizátorként higanyt vagy higanyvegyületeket alkalmaznak	2018

II. rész: Az 5. cikk 3. bekezdése alá tartozó eljárások

Higany alkalmazó eljárás	Rendelkezések
Vinil-klorid monomer előállítás	<p>A Részes Felek által meghozandó intézkedések között egyebek mellett az alábbiaknak kell szerepelniük:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) a 2010-es felhasználáshoz képest a higanyfelhasználás egységnyi termelésre vetített 50%-os csökkentése 2020-ig; (ii) az elsődleges bányászatból származó higanyra való támaszkodás csökkentésére irányuló intézkedések előmozdítása; (iii) intézkedések meghozatala a higany környezeti kibocsátásának csökkentése érdekében; (iv) a higanymentes katalizátorok és eljárások kutatásának és fejlesztésének támogatása; (v) a higany használatának betiltása öt évvel a Részes Felek Konferenciájának azon megállapítását követően, hogy a jelenlegi eljárásokon alapuló higanymentes katalizátorok műszakilag és gazdaságilag megvalósíthatóvá váltak; (vi) jelentéstétel a Részes Felek Konferenciája felé arról, hogy milyen erőfeszítéseket tettek az alternatívák fejlesztésére és/vagy beazonosítására, valamint a 21. cikkkel összhangban a higany használatának kivezetésére.
Nátrium- vagy kálium-metilát vagy -etilát	<p>A Részes Felek által meghozandó intézkedések között egyebek mellett az alábbiaknak kell szerepelniük:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) intézkedések a higanyfelhasználás csökkentése érdekében, amelyek célja, hogy amilyen gyorsan lehetséges, illetve az Egyezmény hatálybalépésétől számított 10 éven belül kivezessék ezt a használatot; (ii) 2010-hez képest a légkörbe, valamint talajba és vízbe történő kibocsátások egységnyi termelésre vetített 50%-os csökkentése 2020-ig; (iii) az elsődleges bányászatból származó friss higany használatának betiltása; (iv) a higanymentes eljárások kutatásának és fejlesztésének támogatása; (v) a higany használatának betiltása öt évvel a Részes Felek Konferenciájának azon megállapítását követően, hogy a higanymentes eljárások műszakilag és

	<p>gazdaságilag megvalósíthatóvá váltak;</p> <p>(vi) jelentéstétel a Részes Felek Konferenciája felé arról, hogy milyen erőfeszítéseket tettek az alternatívák fejlesztésére és/vagy beazonosítására, valamint a 21. cikkkel összhangban a higany használatának kivezetésére.</p>
<p>Poliuretán gyártása higanytartalmú katalizátorokkal</p>	<p>A Részes Felek által meghozandó intézkedések között egyebek mellett az alábbiaknak kell szerepelniük:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) intézkedések meghozatala a higanyfelhasználás csökkentése érdekében, amelyek célja, hogy amilyen gyorsan lehetséges, illetve az Egyezmény hatálybalépésétől számított 10 éven belül kivezessék ezt a használatot; (ii) az elsődleges higanybányászatból származó higanyra való támaszkodás csökkentésére irányuló intézkedések meghozatala; (iii) intézkedések meghozatala annak érdekében, hogy csökkentsék a higany környezeti kibocsátását; (iv) a higanymentes katalizátorok és eljárások kutatásának és fejlesztésének ösztönzése; (v) jelentéstétel a Részes Felek Konferenciája felé arról, hogy milyen erőfeszítéseket tettek az alternatívák fejlesztésére és/vagy beazonosítására, és a 21. cikkkel összhangban a higany használatának kivezetésére; <p>Erre a gyártási eljárásra nem alkalmazható az 5. cikk 6. bekezdése.</p>

C. melléklet

Kézműves és kisipari aranybányászat

Nemzeti cselekvési tervek

1. A 7. cikk 3. bekezdésében szereplő rendelkezések hatálya alá tartozó Résztes Felek nemzeti cselekvési tervének a következőket kell magában foglalnia:

- (a) nemzeti célkitűzések és csökkentési célok;
- (b) lépések az alábbiak megszüntetése érdekében:
 - (i) teljes érc amalgamozása;
 - (ii) amalgám vagy feldolgozott amalgám nyílt terű égetése;
 - (iii) amalgám lakóterületeken történő égetése; és
 - (iv) cianid-kioldódás az olyan üledékben, ércben vagy zagyban, amelyhez higanyt adtak, anélkül hogy először eltávolítanák a higanyt;
- (c) lépések a kézműves és kisipari aranybányászati ágazat hivatalossá tételének vagy szabályozásának elősegítésére;
- (d) felhasznált a higany kiindulási alapként szolgáló becsült mennyisége és a kézműves és kisipari aranybányászatban és -feldolgozásban a területükön alkalmazott gyakorlatok;
- (e) stratégiák annak előmozdítására, hogy csökkentsék a higany légkörbe, valamint talajba és vízbe történő kibocsátását és a higanynak való kitettséget a kézműves és kisipari aranybányászatban és -feldolgozásban, ideértve a higanymentes módszereket;
- (f) stratégiák a higany és higanyvegyületek kereskedelmének szabályozására és annak megelőzésére, hogy ezek mind külföldi, mind belföldi forrásokból a kézműves és kisipari aranybányászatban és -feldolgozásban kerüljenek felhasználásra;
- (g) stratégiák az érdekelt bevonására a nemzeti cselekvési terv végrehajtása és folyamatos fejlesztése érdekében;
- (h) közegészségügyi stratégia a kézműves és kisipari aranybányászok és közösségeik higanykitettségével kapcsolatban. Egy ilyen stratégiának többek között magában kell foglalnia egészségügyi adatok gyűjtését, az egészségügyi dolgozók továbbképzését és az egészségügyi létesítményeken keresztüli tudatformálást.
- (i) stratégiák a sérülékeny népességcsoportoknak, különösen a gyermekeknek és fogamzóképes korú nőknek – és kiemelten a terhes nőknek – a kézműves és kisipari aranybányászatban alkalmazott higany következtében fellépő kitettségének megelőzésére;
- (j) stratégiák a kézműves és kisipari aranybányászok és az érintett közösségek tájékoztatására; és
- (k) a nemzeti cselekvési terv végrehajtásának ütemterve.

2. Mindegyik Résztes Fél belefoglalhat nemzeti cselekvési tervébe további stratégiákat is célkitűzéseinek elérése érdekében, ideértve a higanymentes kézműves és kisipari aranybányászat szabványainak alkalmazását vagy bevezetését, továbbá piaci alapú mechanizmusokat vagy marketing eszközöket.

D. melléklet

Légköri higany- és higanyvegyület-kibocsátó pontforrások listája

Pontforrás kategória:

Széntüzelésű erőművek;

Széntüzelésű ipari kazánok;

A nemvas fémek^{1/} előállításában alkalmazott olvasztó és pörkölő eljárások;

Hulladékégető létesítmények;

Cementklinker előállító létesítmények.

^{1/} E melléklet alkalmazásában a “nemvas fémek” jelentése ólom, cink, réz vagy ipari arany.

E. melléklet

Választottbírósági és egyeztető eljárások

I. rész: Választottbírósági eljárás

Az Egyezmény 25. cikkének 2. bekezdés (a) pontja alkalmazásában a választottbírósági eljárás a következőt jelenti:

1. cikk

1. Egy Részes Fél az Egyezmény 25. cikkével összhangban, a vitában érintett másik fél vagy felek írásos értesítése útján kezdeményezheti a választottbíróság elé járulást. Az értesítéshez csatolni kell egy keresetlevelet, valamint bármely egyéb alátámasztó dokumentumot. Az értesítésben közölni kell a választottbíráskodás tárgyát és különösen az Egyezmény azon cikkeit, amelyek értelmezése vagy alkalmazása szóban forog.

2. A felperes félnek értesítenie kell a Titkárságot arról, hogy az Egyezmény 25. cikke értelmében választottbíróság elé visz egy vitát. Az értesítéshez csatolni kell a felperes fél írásos értesítését, a keresetlevelet, valamint az 1. bekezdésben említett bármely egyéb alátámasztó dokumentumot. A Titkárságnak továbbítania kell minden Részes Fél számára az ily módon hozzá beérkezett információkat.

2. cikk

1. Amennyiben egy vita az 1. cikk értelmében választottbíróság elé kerül, létre kell hozni egy választottbíróságot. A választottbíróságnak három főből kell állnia.

2. A vitában érintett mindegyik félnek ki kell neveznie egy választottbíró, és az így kinevezett két választottbíró megegyezés útján kinevezi a harmadik választottbíró, aki a választottbíróság elnöke lesz. Ha a vita két félnél többet érint, az azonos érdekű feleknek megegyezés útján közösen kell választottbíróvá választaniuk. A bíróság elnöke a vitában érintett egyik féllal sem tartozhat azonos nemzethez, és nem lehet a rendes lakhelye egyik fél területén sem, továbbá nem lehet semelyikük alkalmazottja és nem foglalkozhatott az ügyvel semmilyen más hatáskörben.

3. Üresedés esetén a kezdeti kinevezésnél előírt módon kell a helyet betölteni.

3. cikk

1. Ha a vitában érintett valamelyik fél két hónapon belül nem nevez ki választottbíró, azt követően, hogy a választottbíráskodásról szóló értesítést az alperes fél megkapta, a másik fél tájékoztathatja erről az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkárát, akinek további két hónapon belül el kell végeznie a kinevezést.

2. Amennyiben a választottbíróság elnöke a második választottbíró kinevezését követő két hónapon belül nem kerül kinevezésre, az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkárának valamely fél kérelmére további két hónapon belül ki kell neveznie az elnököt.

4. cikk

A választottbíróságnak az Egyezmény rendelkezéseivel és a nemzetközi joggal összhangban kell meghoznia határozatait.

5. cikk

A vitában érintett felek egyébirányú megállapodása hiányában a választottbíróságnak kell meghatároznia saját eljárásrendjét.

6. cikk

A választottbíróság a vitában érintett valamely fél kérelmére nélkülözhetetlen átmeneti védelmi intézkedéseket javasolhat.

7. cikk

A vitában érintett feleknek segíteniük kell a választottbíróság munkáját és – minden rendelkezésükre álló eszközzel – különösen:

- (a) biztosítaniuk számára minden vonatkozó dokumentumot, információt és eszközt; és
- (b) szükség esetén engedélyezik tanúk vagy szakértők felkérését, bizonyítékok gyűjtését.

8. cikk

A vitában érintett feleknek és a választottbíróknak kötelessége megvédeni minden olyan információ vagy dokumentum bizalmasságát, amelyeket a választottbíróság eljárása során bizalmasan kaptak.

9. cikk

Hacsak a választottbíróság az ügy speciális körülményei miatt másképp nem határozza meg, a bíráskodás költségeit a vitában érintett feleknek egyenlő arányban kell állniuk. A bíróság minden költségéről nyilvántartást vezet, és erről zárónyilatkozatot kell átadnia a feleknek.

10. cikk

Egy Részecs Fél, amely jogilag érdekelt a vita tárgyában, és amelyet a határozat érinthet, a választottbíróság hozzájárulásával beavatkozhat az eljárás menetébe.

11. cikk

A választottbíróság a vita tárgyából közvetlenül származó ellenkereseteket is meghallgathat és meghatározhat.

12. cikk

A választottbíróságnak eljárási és érdemi döntéseit tagjai többségi szavazatával kell hoznia.

13. cikk

1. Ha a vitában érintett valamelyik fél nem jelenik meg a választottbíróság előtt, vagy nem tudja ügyét megvédeni, akkor a másik fél kérheti a bíróságtól az eljárás folytatását és a határozat meghozatalát. Egy fél hiányzása vagy képtelensége arra, hogy ügyét megvédje, nem minősülhet az eljárás akadályának.

2. A végső határozat meghozatala előtt a választottbíróságnak meg kell győződnie arról, hogy a kereset tényszerűen és jogilag is jól megalapozott.

14. cikk

A választottbíróságnak végső határozatát, teljes megalakulását követően öt hónapon belül kell meghoznia, kivéve, ha szükségesnek ítéli az időbeli korlátozás legfeljebb öt hónapos időtartammal való meghosszabbítását.

15. cikk

A választottbíróság végső határozata a vita tárgyára kell, hogy korlátozódjon, és ismertetnie kell az alapjául szolgáló okokat. Tartalmaznia kell a végső határozat meghozatalában résztvevő tagok nevét és a határozat időpontját. A választottbíróság bármely tagja különvéleményt vagy ellenvéleményt mellékelhet a végső határozathoz.

16. cikk

A végső határozat a vitában érintett felekre nézve kötelező érvényű. Az Egyezménynek a végső határozat révén adott értelmezése a fenti 10. cikk alapján beavatkozó Részcs Félre nézve is kötelező érvényű, feltéve, hogy olyan kérdésekre vonatkozik, amelyek vonatkozásában az adott Fél beavatkozott. A végső határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, kivéve, ha a vitában érintett felek előzetesen megállapodtak a fellebbezési eljárásról.

17. cikk

A végső határozat értelmezésével vagy végrehajtásának módjával kapcsolatos bármely egyet nem értést azok között, akikre nézve a fenti 16. cikkel összhangban kötelező érvényű a végső határozat, döntés céljából bármelyikük a határozatot meghozó választottbíróság elé viheti.

II. rész: Egyeztető eljárás

Az Egyezmény 25. cikkének 6. bekezdése alkalmazásában az egyeztető eljárásnak a következőt kell jelentenie:

1. cikk

A vitában érintett valamely fél az irányú kérelmét, hogy az Egyezmény 25. cikkének 6. bekezdése értelmében egyeztető bizottságot hozzanak létre, írásban a Titkárságnak kell címeznie és meg kell küldenie ennek másolatát a vitában érintett másik félnek vagy feleknek. A Titkárságnak ennek megfelelően haladéktalanul tájékoztatnia kell a Részcs Feleket.

2. cikk

1. Az egyeztető bizottságnak a vitában érintett felek egyébirányú megállapodása hiányában három tagból kell állnia, amelyek közül egyet-egyét az érintett felek neveznek ki, az elnököt pedig e tagok választják közösen.
2. Ha a vita két félnél többet érint, az azonos érdekű feleknek megegyezés útján közösen kell kinevezniük bizottsági tagjukat.

3. cikk

Ha a vitában érintett felek a fenti 1. cikkben említett írásos kérelem Titkárság általi kézhezvételétől számított két hónapon belül valamely kinevezést nem tesznek meg, az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkárának bármely fél kérelmére további két hónapon belül meg kell tennie a kinevezést.

4. cikk

Amennyiben az egyeztető bizottság elnöke a bizottság második tagjának kinevezését követő két hónapon belül nem kerül megválasztásra, az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkárának a vitában érintett bármely Fél kérelmére további két hónapon belül ki kell neveznie az elnököt.

5. cikk

Az egyeztető bizottságnak független és részrehajlásmentes módon kell segítenie a vitában érintett feleket azon próbálkozásukban, hogy baráti megoldásra jussanak.

6. cikk

1. Az egyeztető bizottság olyan módon is levezetheti az egyeztetési eljárást, ahogy megfelelőnek ítéli, teljes körűen figyelembe véve az ügy körülményeit és a vitában érintett felek által esetlegesen kifejtett nézeteket, ezen belül a gyors megoldásra irányuló minden kérelmet. A felek egyébirányú megállapodása hiányában az egyeztető bizottság szükség szerint maga határozza meg saját eljárásrendjét.

2. Az egyeztető bizottság az eljárás során bármikor javaslatokat vagy ajánlásokat tehet a vita megoldására.

7. cikk

A vitában érintett feleknek együtt kell működniük az egyeztető bizottsággal. Különösképpen törekedniük kell arra, hogy teljesítsék a bizottság írásos anyagok benyújtására, bizonyítékok szolgáltatására, és az üléseken történő részvételre irányuló kéréseit. A feleknek és az egyeztető bizottság tagjainak kötelessége megvédeni minden olyan információ vagy dokumentum bizalmasságát, amelyeket a bizottság eljárása során bizalmasan kaptak.

8. cikk

Az egyeztető bizottságnak tagjai többségi szavazatával kell meghoznia határozatait.

9. cikk

Kivéve, ha a vita már megoldódott, az egyeztető bizottság teljes megalakulása után tizenkét hónapon belül jelentést köteles készíteni a vita megoldására irányuló javaslatairól, amelyeket a feleknek jóhiszeműen kell mérlegelniük.

10. cikk

Bármely egyet nem értést annak kapcsán, hogy az egyeztető bizottság illetékes-e az elé vitt valamely kérdés mérlegelésében, a bizottságnak kell eldöntenie.

11. cikk

A vitában érintett feleknek egyébirányú megegyezése hiányában az egyeztető bizottság költségeit a feleknek egyenlő arányban kell állniuk. A bizottság minden költségéről nyilvántartást vezet, és erről zárónyilatkozatot kell átadnia a feleknek.”

4. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. § és a 3. § az Egyezmény 31. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a környezetvédelemért felelős miniszter gondoskodik.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat az Országgyűléstől való felhatalmazás kérésére irányul a higanyról szóló Minamata Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

Az Egyezmény kiemelkedő fontosságú nemzetközi szerződésnek minősül és törvényben kell kihirdetni. Kiemelkedő fontosságú szerződések esetében a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. §-ának (1) bekezdése alapján a nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére akkor kerülhet sor, ha a szerződés szövegének ismeretében az Országgyűlés erre felhatalmazást ad.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés *a*) pontjára és (2)-(3) bekezdésére figyelemmel az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés ad felhatalmazást, és az törvénnyel kerül kihirdetésre.

A 2. §-hoz

Az Egyezményt az Nsztv. 9. §-a értelmében törvénnyel szükséges kihirdetni.

A 3. §-hoz

Az Egyezmény hiteles angol szövegét és annak hivatalos magyar nyelvű fordítását tartalmazza.

A 1. cikkhez

Az Egyezmény 1. cikke meghatározza az Egyezmény célkitűzését, amely az emberi egészség és a környezet védelme a higany és vegyületeinek antropogén eredetű, légkörbe, valamint talajba és vízbe történő kibocsátásaitól.

A 2. cikkhez

A 2. cikk az Egyezmény vonatkozásában használt fogalmakat határozza meg.

A 3. cikkhez

A 3. cikk a higanykínálat forrásaira és a higannyal való kereskedelemre tér ki.

A 4. cikkhez

A 4. cikk a hozzáadott higanyt tartalmazó termékek gyártását, importját vagy exportját szabályozza.

Az 5. cikkhez

Az 5. cikk a higanyt vagy higanyvegyületeket alkalmazó gyártási eljárásokról rendelkezik.

A 6. cikkhez

A 6. cikk az egy Résztes Fél számára kérelemre rendelkezésre álló mentességeket határozza meg.

A 7. cikkhez

A 7. cikk a kézműves és kisipari aranybányászatra vonatkozó intézkedéseket határozza meg.

A 8. cikkhez

A 8. cikk a légköri kibocsátások ellenőrzéséről és csökkentéséről rendelkezik.

A 9. cikkhez

A 9. cikk a talajba és vízbe történő kibocsátások ellenőrzéséről és csökkentéséről rendelkezik.

A 10. cikkhez

A 10. cikk a higany – kivéve higanytartalmú hulladékok – környezetkímélő átmeneti tárolására vonatkozó szabályokat tartalmazza.

A 11. cikkhez

A 11. cikk a higanytartalmú hulladékokról rendelkezik.

A 12. cikkhez

A 12. cikk a szennyezett területek beazonosításáról, felméréséről, kockázatok csökkentéséről és gondozásáról rendelkezik.

A 13. cikkhez

A 13. cikk a pénzügyi forrásokat és mechanizmusokat határozza meg.

A 14. cikkhez

A 14. cikk a kapacitásépítésről, műszaki segítségnyújtásról és technológiaátadásról rendelkezik.

A 15. cikkhez

A 15. cikk a Megvalósítási és Megfelelőségi Bizottság létrehozásáról, és céljáról rendelkezik.

A 16. cikkhez

A 16. cikk az egészségügyi szempontok figyelembevételét határozza meg.

A 17. cikkhez

A 17. cikk az információcsere szempontjait szabályozza.

A 18. cikkhez

A 18. cikk a nyilvános információk, tudatosság és oktatás előmozdításával és elősegítésével kapcsolatos szempontokat szabályozza.

A 19. cikkhez

A 19. cikk a kutatás, fejlesztés és nyomon követésre vonatkozó szempontokról rendelkezik.

A 20. cikkhez

A 20. cikk a megvalósítási terveket szabályozza.

A 21. cikkhez

A 21. cikk a jelentéstételi kötelezettségről rendelkezik.

A 22. cikkhez

A 22. cikk a hatékonyság értékelésével kapcsolatos előírásokat tartalmazza.

A 23. cikkhez

A 23. cikk a Részes Felek Konferenciájának létrehozásáról, üléseinek időpontjáról és működéséről, valamint feladatairól rendelkezik.

A 24. cikkhez

A 24. cikk az Egyezmény Titkárságának létrehozásáról és feladatairól rendelkezik.

A 25. cikkhez

A 25. cikk a vitás kérdések rendezésének módjait határozza meg.

A 26. cikkhez

A 26. cikk az Egyezmény módosítására vonatkozó szabályokról rendelkezik.

A 27. cikkhez

A 27. cikk a mellékletek elfogadásának és módosításának szabályairól rendelkezik.

A 28. cikkhez

A 28. cikk a szavazati jogokkal kapcsolatos szabályokat határozza meg.

A 29. cikkhez

A 29. cikk az Egyezmény aláírását szabályozza.

A 30. cikkhez

A 30. cikk a megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás szabályairól rendelkezik.

A 31. cikkhez

A 31. cikk az Egyezmény hatálybalépéséről rendelkezik.

A 32. cikkhez

A 32. cikk az Egyezményhez tehető fenntartást szabályozza.

A 33. cikkhez

A 33. cikk az Egyezmény felmondásáról rendelkezik.

A 34. cikkhez

A 34. cikk az Egyezmény letéteményesét nevezi meg.

A 35. cikkhez

A 35. cikk a hiteles szövegeket határozza meg.

Az Egyezmény A. melléklete a hozzáadott higanyt tartalmazó termékekről rendelkezik.

Az Egyezmény B. melléklete a higanyt vagy higanyvegyületeket alkalmazó gyártási eljárásokat szabályozza.

Az Egyezmény C. melléklete a kézműves és kisipari aranybányászattal kapcsolatos rendelkezéseket tartalmazza.

Az Egyezmény D. melléklete a légköri higany- és higanyvegyület-kibocsátó pontforrások listáját írja le.

Az Egyezmény E. melléklete a választottbíróági és egyeztető eljárásokat rögzíti.

A 4. §-hoz

A 4. § a törvény hatálybalépésével összefüggő és végrehajtásához szükséges rendelkezéseket tartalmazza.

RÉSZLETESELEŐTERJESZTÉS

Az előterjesztés célja a higanyról szóló Minamata Egyezmény szövege kötelező hatályának elismerése.

A higany okozta súlyos környezeti és egészségügyi problémákra a nemzetközi figyelmet az ún. Minamata-katasztrófa hívta fel az 1950-es években. Japánban, a Minamata-öbölben üzemelő vegyi gyár a működése során több évtizeden át higanyt bocsátott a tengerbe, amely bekerült az öbölben élő állatok szervezetébe. A halak és kagylók elfogyasztása révén a Minamata-öbölbeli lakosok szervezetében felhalmozódott higany rendkívül súlyos szervi elváltozásokat, idegrendszeri és mozgásszervi problémákat okozott ("Minamata-szindróma").

A higany a környezetben tartósan megmaradó (perzisztens) nehézfém, aminek a környezetben természetes körforgása (remobilizáció és re-emisszió) van és elemként nem bomlik le. A higany az élőlényekben felhalmozódik (bioakkumulálódik), a táplálékláncban feldúsul (biomagnifikáció). A már említett sajátosságok (körforgás, szállítódás) miatt távoli, „tisztá” vidékeken is lerakódhat és problémát okozhat. Re-emisszió következtében bármely terület egyszerre lehet kibocsátó forrás és receptor. Mindezek következtében a higanyszennyezés mára globális méreteket öltött.

Az ENSZ Környezetvédelmi Programja (UNEP) már 2002 óta intenzíven foglalkozott a higany és vegyületei által okozott problémák megoldásával. Számos tanulmány elkészítése után, 2005-ben az UNEP Kormányzó Tanácsa (Governing Council, GC) 23/9-es határozata nemzeti, regionális és globális fellépésre szólított fel a higany és vegyületeinek kibocsátásaiból eredő káros hatásokat illetően, az emberi egészség és környezet védelme érdekében. Ezt követően az UNEP Kormányzó Tanácsa 2009. februárjában Nairobian (Kenya) a 25/5. számú határozatával Kormányközi Tárgyaló Bizottság (Intergovernmental Negotiating Committee, INC) összehívásáról döntött egy, a higanyra vonatkozó, jogilag kötelező érvényű eszköz kidolgozása céljából. Az INC keretében a nemzetközi tárgyalások 2010-ben kezdődtek meg és formális keretek között 2013 elején (február 18-22.) zárultak a 27. Kormányzó Tanács ülésével. Az Egyezmény szakmai elfogadására ezt megelőzően az INC 5. ülésén került sor, 2013. január 19-én. Az Egyezmény aláírásának megkezdésére a 2013. októberben 10-11. között Japánban (Kumamoto) megrendezésre került diplomáciai konferencia szolgált, ahol mind az EU, mind Magyarország aláírta az Egyezményt és az azt kísérő záró okmányt.

A higanyról szóló Minamata Egyezmény rendelkezései az alábbiakban foglalhatók össze:

1. Korlátozza a higany kínálatát és kereskedelmét

- a higany bányászatának szabályozásán (új bányák megnyitásának tilalma, meglévő bányák fokozatos bezárása) keresztül,
- az egyes nemzeti felhalmozott higanykészletek nyilvántartásba vétele által,
- az egyéb forrásokból származó higany újbóli kereskedelmi forgalomba kerülésének megakadályozásával, a már piacon lévő higany kereskedelmének korlátozásával és ellenőrzésével.

2. Csökkenti a higany keresletét

- a releváns higanytartalmú termékek gyártásának korlátozása vagy tilalma által,

- a higanyt felhasználó ipari eljárások alkalmazásának korlátozása vagy tilalma által.

3. Elősegíti a higanyszennyezések csökkentését, felszámolását

- a higany légköri kibocsátásának csökkentésével vagy minimalizálásával,
- a higany talajba és vízbe történő kibocsátásának szabályozásával vagy minimalizálásával,
- a kézműves és kisipari aranybányászat és –feldolgozás szabályozása, továbbá
- a szennyezett területek kármentesítésének elősegítése által.

4. Előírja a higanytartalmú hulladékok biztonságos, környezetkímélő kezelését.

5. Ösztönzi az Egyezményben foglaltaknak való megfelelést, létrehozza az Egyezmény végrehajtását támogató finanszírozási mechanizmust, és megalapozza a műszaki segítségnyújtást, valamint kapacitás-bővítést azáltal, hogy

- az Egyezmény finanszírozási mechanizmusát külső forrásként az önkéntes befizetéseken alapuló Globális Környezeti Alap (Global Environment Facility, GEF) biztosítja,
- az Egyezmény hatékony végrehajtására egy sajátos, a nemzeti intézmények erősítést szolgáló programot hoz létre, amelynek részletei a Résztes Felek Konferenciáján kerülnek kidolgozásra, valamint
- az erőforrások kiegészítéseként az Egyezmény megjelöli a magánszektor, a nemzeti politikákat és a két- vagy többoldalú támogatásokat is.

6. Elősegíti a higany által okozott egészségügyi és környezeti kockázatok globális felmérését, a kockázatok megfelelő szintű kezelését és a személetformálást

- nemzeti végrehajtási tervekkel,
- jelentéstételi kötelezettség és hatékonyság értékelés által,
- információ-megosztáson és tájékoztatáson, oktatáson keresztül,
- az egészségügyi szakkapacitások és szolgáltatások fejlesztése révén.

7. Előmozdítja a tudományos kutatást, a higanymentes alternatívák kifejlesztésére ösztönöz, valamint monitoring tevékenységek kiépítésére szólít fel.

Az Egyezmény a tömeges higanymérgezéssel járó japán katasztrófa után a Minamata Egyezmény nevet kapta.